

U S T A W A

z dnia

o zmianie ustawy o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi oraz o zmianie niektórych innych ustaw^{1), 2)}

Art. 1. W ustawie z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi (Dz. U. poz. 888, z 2015 r. poz. 1688 oraz z 2016 r. poz. 542) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 6 w ust. 1 wyrazy „które w danym roku kalendarzowym wprowadzili do obrotu w drodze importu produktów w opakowaniach lub wewnątrzspółnotowego nabycia produktów w opakowaniach” zastępuje się wyrazami „w których w danym roku kalendarzowym wprowadzili produkty do obrotu”;
- 2) w art. 8:
 - a) pkt 7 otrzymuje brzmienie:

„7) marszałku województwa – rozumie się przez to marszałka województwa:

 - a) właściwego ze względu na siedzibę lub miejsce zamieszkania odpowiednio przedsiębiorcy:
 - wprowadzającego opakowania,
 - wprowadzającego produkty w opakowaniach,
 - eksportującego opakowania,
 - dokonującego wewnątrzspółnotowej dostawy opakowań,
 - eksportującego produkty w opakowaniach,
 - dokonującego wewnątrzspółnotowej dostawy produktów w opakowaniach,
 - będącego organizacją odzysku opakowań,
 - eksportującego odpady opakowaniowe,

¹⁾ Niniejszą ustawą zmienia się ustawy: ustawę z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi, ustawę z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej, ustawę z dnia 27 kwietnia 2001 r. - Prawo ochrony środowiska, ustawę z dnia 11 maja 2001 r. o obowiązkach przedsiębiorców w zakresie gospodarowania niektórymi odpadami oraz o opłacie produktowej, ustawę z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach.

²⁾ Niniejsza ustawa dokonuje w zakresie swojej regulacji wdrożenia postanowień dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/720 z dnia 29 kwietnia 2015 r. zmieniającej dyrektywę 94/62/WE w odniesieniu do zmniejszenia zużycia lekkich plastikowych toreb na zakupy (Dz. Urz. UE L 115 z 26.05.2015, str. 11).

- dokonującego wewnątrzspółnotowej dostawy odpadów opakowaniowych,
 - b) właściwego ze względu na miejsce prowadzenia działalności w zakresie recyklingu lub innego niż recykling procesu odzysku odpadów opakowaniowych przez przedsiębiorcę prowadzącego recykling lub inny niż recykling proces odzysku odpadów opakowaniowych,
 - c) właściwego ze względu na miejsce prowadzenia przez przedsiębiorcę jednostki handlu detalicznego lub hurtowego, w której oferowane są lekkie plastikowe torby na zakupy,
 - d) Marszałka Województwa Mazowieckiego – w przypadku gdy przedsiębiorca, o którym mowa w lit. a, nie posiada siedziby lub miejsca zamieszkania na terytorium kraju;”;
- b) po pkt 10 dodaje się pkt 10a i 10b w brzmieniu:
- „10a) plastiku – rozumie się przez to polimer w rozumieniu art. 3 pkt 5 rozporządzenia (WE) nr 1907/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 grudnia 2006 r. w sprawie rejestracji, oceny, udzielania zezwoleń i stosowanych ograniczeń w zakresie chemikaliów (REACH), utworzenia Europejskiej Agencji Chemikaliów, zmieniającego dyrektywę 1999/45/WE oraz uchylającego rozporządzenie Rady (EWG) nr 793/93 i rozporządzenie Komisji (WE) nr 1488/94, jak również dyrektywę Rady 76/769/EWG i dyrektywy Komisji 91/155/EWG, 93/67/EWG, 93/105/WE i 2000/21/WE (Dz. U. L 396 z 30.12.2006, s. 1), do którego mogły zostać dodane dodatki lub inne substancje i który może funkcjonować jako główny strukturalny składnik toreb na zakupy;
 - 10b) plastikowych torbach na zakupy – rozumie się przez to torby na zakupy, z uchwytnymi lub bez, wykonane z plastiku, które są oferowane konsumentom w jednostkach handlu detalicznego lub hurtowego; wyróżnia się:
 - a) lekkie plastikowe torby na zakupy, oznaczające plastikowe torby na zakupy o grubości materiału od 15 do 50 mikronów,
 - b) bardzo lekkie plastikowe torby na zakupy, oznaczające plastikowe torby na zakupy o grubości materiału poniżej 15 mikronów;”;

3) w art. 17:

- a) w ust. 5 wyrazy „w danym roku kalendarzowym produktach w opakowaniach” zastępuje się wyrazami „ produktach w opakowaniach stanowiących podstawę do obliczenia poziomu odzysku i recyklingu zgodnie z art. 20 ust. 2 i 3”;
- b) ust. 6 otrzymuje brzmienie:
„6. W przypadku nieprzekazania organizacji odzysku opakowań danych, o których mowa w ust. 5, wprowadzający produkty w opakowaniach jest obowiązany do wniesienia opłaty produktowej obliczonej w odniesieniu do produktów w opakowaniach, jakie wprowadził do obrotu bez poinformowania organizacji odzysku opakowań w roku stanowiącym podstawę do obliczenia poziomu odzysku i recyklingu, zgodnie z art. 20 ust. 2 i 3.”;
- 4) w art. 19:
- a) w ust. 4:
– w pkt 1 po wyrazie „przeznacza” dodaje się wyrazy „w danym roku”,
– w pkt 2 po wyrazie „przekazuje” dodaje się wyrazy „w danym roku”,
- b) po ust. 4 dodaje się ust. 4a w brzmieniu:
„4a. W przypadku wprowadzania produktów w opakowaniach w drodze importu lub wewnątrzwspólnotowej dostawy wartość netto opakowań wprowadzonych do obrotu ustala się na podstawie wartości netto podobnych opakowań tego samego rodzaju dostępnych na terytorium kraju.”;
- c) w ust. 6 po wyrazie „w opakowaniach” dodaje się wyrazy „, który samodzielnie wykonuje obowiązek, o którym mowa w ust. 1.”;
- 5) w art. 20 ust. 3 otrzymuje brzmienie:
„3. Wprowadzający produkty w opakowaniach, który w poprzednim roku kalendarzowym nie wprowadzał do obrotu produktów w opakowaniach danego rodzaju, oblicza poziom odzysku i recyklingu odpadów opakowaniowych za dany rok w stosunku do masy wprowadzonych przez siebie do obrotu opakowań w tym roku.”;
- 6) w art. 23:
- a) ust. 4 otrzymuje brzmienie:
„4. Dokumenty, o których mowa w ust. 3, są wystawiane przez przedsiębiorcę prowadzącego recykling lub inny niż recykling proces odzysku odpadów opakowaniowych na wniosek wprowadzającego produkty w opakowaniach, organizacji odzysku opakowań lub osoby prawnej reprezentującej wprowadzających produkty w opakowaniach, o których mowa w art. 25 ust. 1.”;

b) po ust. 4 dodaje się ust. 4a w brzmieniu:

„4a. Wniosek, o którym mowa w ust. 4, w przypadku osoby prawnej reprezentującej wprowadzających, o których mowa w art. 25 ust. 1, obejmuje łącznie wszystkich wprowadzających produkty w opakowaniach, w imieniu których działa ta sama osoba prawna reprezentująca.”,

c) ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Wprowadzający produkty w opakowaniach, organizacja odzysku opakowań, osoba prawna reprezentująca wprowadzających, o których mowa w art. 25 ust. 1, lub podmiot, o którym mowa w art. 23 ust. 5, którzy przekazali odpady opakowaniowe bezpośrednio lub za pośrednictwem innego posiadacza odpadów do recyklingu lub innego niż recykling procesu odzysku, składają wniosek, o którym mowa w ust. 4 lub ust. 5, nie później niż w terminie 30 dni od upływu kwartału, w którym odpady opakowaniowe przekazali do recyklingu lub innego niż recykling procesu odzysku.”,

d) po ust. 6 dodaje się ust. 6a w brzmieniu:

„6a. Przedsiębiorca prowadzący recykling lub inny niż recykling proces odzysku odpadów opakowaniowych może wystawić dokument DPO lub dokument DPR na wniosek złożony po upływie 30 dni, nie później jednak niż 3 miesiące po upływie kwartału, o którym mowa w ust. 6, przez wprowadzającego produkty w opakowaniach, organizację odzysku opakowań lub osobę prawną reprezentującą wprowadzających, o których mowa w art. 25 ust. 1, w tym tych, którzy nie przekazali odpadów do recyklingu lub innego niż recykling procesu odzysku.”,

e) ust. 8 otrzymuje brzmienie:

„8. W przypadku gdy wprowadzający produkty w opakowaniach, organizacja odzysku opakowań, osoba prawna reprezentująca wprowadzających produkty w opakowaniach, o których mowa w art. 25 ust. 1 lub podmiot, prowadzący instalację regionalną bądź gmina, o których mowa w ust. 5, zleca posiadaczowi odpadów przekazanie odpadów opakowaniowych do recyklingu lub innego niż recykling procesu odzysku, wniosek, o którym mowa w ust. 4 lub 5, składa w ich imieniu posiadacz odpadów.”,

f) w ust. 9 wyrazy „przekazującego odpady opakowaniowe do recyklingu lub innego niż recykling procesu odzysku” zastępuje się wyrazami „podmiotów, o których mowa w ust. 4 i ust. 5”,

g) po ust. 9 dodaje się ust. 9a w brzmieniu:

„9a. W przypadku odpadów opakowaniowych pochodzących z gospodarstw domowych przedsiębiorca prowadzący recykling lub inny niż recykling proces odzysku odpadów opakowaniowych wystawia dokumenty, o których mowa w ust. 3, w czterech egzemplarzach, z czego jeden egzemplarz jest przeznaczony dla przedsiębiorcy wystawiającego dokument, drugi, trzeci i czwarty egzemplarz – dla podmiotu wnioskującego o jego wydanie, o którym mowa w ust. 5.”,

h) po ust. 10 dodaje się ust. 10a i 10b w brzmieniu:

„10a. Podmiot, o którym mowa w ust. 5, uzupełnia trzy egzemplarze dokumentu, o którym mowa w art. 9a, podając wprowadzającego produkty w opakowaniach, organizację odzysku opakowań albo osobę prawną reprezentującą wprowadzających, o których mowa w art. 25 ust. 1, którym przekazuje jeden z egzemplarzy tego dokumentu, drugi egzemplarz przekazuje marszałkowi województwa właściwemu ze względu na miejsce prowadzenia działalności przez prowadzącego recykling lub inny niż recykling proces odzysku odpadów opakowaniowych, natomiast trzeci egzemplarz zachowuje dla siebie.

10b. Podmiot, o którym mowa w ust. 5, jest obowiązany przekazać marszałkowi województwa jeden egzemplarz dokumentów, o których mowa w ust. 3, w terminie 30 dni od upływu kwartału, w którym dokumenty zostały przekazane przez ten podmiot.”,

i) w ust. 12 wyraz „oraz” zastępuje się przecinkiem oraz po wyrazach „organizacja odzysku opakowań” dodaje się wyrazy „, osoba prawna reprezentująca wprowadzających, o których mowa w art. 25 ust. 1 oraz podmioty, o których mowa w art. 23 ust. 5,”;

7) w art. 24:

a) w ust. 2 część wspólna otrzymuje brzmienie:

„– na wniosek wprowadzającego produkty w opakowaniach, organizacji odzysku opakowań lub osoby prawnej reprezentującej wprowadzających produkty w opakowaniach, o których mowa w art. 25 ust. 1.”,

b) po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. Wniosek, o którym mowa w ust. 2, w przypadku osoby prawnej reprezentującej wprowadzających, o których mowa w art. 25 ust. 1, obejmuje łącznie wszystkich wprowadzających produkty w opakowaniach, w imieniu których działa ten sam podmiot reprezentujący.”,

c) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Wprowadzający produkty w opakowaniach, organizacja odzysku opakowań lub osoba prawna reprezentująca wprowadzających, o których mowa w art. 25 ust. 1, którzy przekazali odpady opakowaniowe odpowiednio do eksportu odpadów opakowaniowych albo wewnątrzspółnotowej dostawy odpadów opakowaniowych, składają wniosek, o którym mowa w ust. 2, nie później niż w terminie 30 dni od upływu kwartału, w którym odpady opakowaniowe przekazali odpowiednio do eksportu odpadów opakowaniowych albo wewnątrzspółnotowej dostawy odpadów opakowaniowych.”,

d) po ust. 4 dodaje się ust. 4a w brzmieniu:

„4a. Przedsiębiorca eksportujący odpady opakowaniowe lub dokonujący wewnątrzspółnotowej dostawy odpadów opakowaniowych może wystawić dokument EDPR lub dokument EDPO na wniosek złożony po upływie 30 dni, nie później jednak niż 3 miesiące po upływie kwartału, w którym odpady opakowaniowe zostały przekazane odpowiednio do eksportu odpadów opakowaniowych albo wewnątrzspółnotowej dostawy odpadów opakowaniowych, na wniosek wprowadzającego produkty w opakowaniach, organizacji odzysku opakowań lub osoby prawnej reprezentującej wprowadzających, o których mowa w art. 25 ust. 1, w tym tych, którzy nie przekazali odpadów opakowaniowych do eksportu odpadów opakowaniowych albo wewnątrzspółnotowej dostawy odpadów opakowaniowych.”,

e) w ust. 7 wyraz „lub” zastępuje się przecinkiem oraz po wyrazach „organizacja odzysku opakowań” dodaje się wyrazy „lub osoba prawna reprezentująca wprowadzających, o których mowa w art. 25 ust. 1.”,

f) w ust. 8 wyrazy „przekazującego odpady opakowaniowe do eksportu odpadów opakowaniowych albo wewnątrzspółnotowej dostawy odpadów opakowaniowych” zastępuje się wyrazami „wprowadzającego produkty w opakowaniach, organizacji odzysku opakowań albo osoby prawnej reprezentującej wprowadzających, o których mowa w art. 25 ust. 1.”,

g) w ust. 10 wyraz „oraz” zastępuje się przecinkiem oraz po wyrazach „organizacja odzysku opakowań” dodaje się wyrazy „oraz osoba prawna reprezentująca wprowadzających, o których mowa w art. 25 ust. 1.”;

8) w art. 25:

a) po ust. 8 dodaje się ust. 8a w brzmieniu:

„8a. Marszałek województwa zamieszcza w Biuletynie Informacji Publicznej obsługującego go urzędu, w terminie do 30 kwietnia każdego roku, informacje o uzyskanych przez porozumienia poziomach odzysku i recyklingu odpadów opakowaniowych.”,

b) po ust. 10 dodaje się ust. 10a w brzmieniu:

„10a. Osoba prawna reprezentująca wprowadzających, o których mowa w ust. 1, przekazuje tym wprowadzającym informacje o wysokości opłaty produktowej, do której wniesienia obowiązani są poszczególni wprowadzający, których ta osoba reprezentuje.”;

- 9) w art. 26 ust. 5 po wyrazie „porozumienia” dodaje się wyrazy „oraz informacje o wynikach osiągniętych w ramach porozumień.”;
- 10) w art. 33 skreśla się wyraz „masy”;
- 11) po rozdziale 6 dodaje się rozdział 6a w brzmieniu:

"Rozdział 6a

Opłata recyklingowa

Art. 40a. Przedsiębiorca prowadzący jednostkę handlu detalicznego lub hurtowego, oferując lekką plastikową torbę na zakupy, jest obowiązany pobrać opłatę recyklingową od nabywającego lekką plastikową torbę na zakupy.

Art. 40b. 1. Maksymalna stawka opłaty recyklingowej wynosi 1 zł za sztukę lekkiej plastikowej torby na zakupy.

2. Minister właściwy do spraw środowiska w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw finansów publicznych oraz ministrem właściwym do spraw gospodarki określi, w drodze rozporządzenia, stawkę opłaty recyklingowej, o której mowa w art. 40a, kierując się koniecznością trwałego zmniejszenia zużycia lekkich plastikowych toreb na zakupy.

Art. 40c. Pobrana opłata recyklingowa jest wnoszona na odrębny rachunek bankowy prowadzony przez marszałka województwa, właściwego ze względu na miejsce oferowania lekkich plastikowych toreb na zakupy, do dnia 15 marca roku następującego po roku kalendarzowym, w którym opłata została pobrana.

Art. 40d. 1. W przypadku gdy przedsiębiorca prowadzący jednostkę handlu detalicznego lub hurtowego, pomimo ciążącego obowiązku, nie wniósł opłaty recyklingowej albo wniósł opłatę niższą od należnej, marszałek województwa określa,

w drodze decyzji, wysokość zaległej opłaty recyklingowej, stosując stawkę obowiązującą w roku kalendarzowym, w którym opłata powinna zostać pobrana.

2. W przypadku niewykonania decyzji, o której mowa w ust. 1, w terminie 14 dni od dnia, w którym decyzja stała się ostateczna, marszałek województwa określa, w drodze decyzji, dodatkową opłatę recyklingową w wysokości odpowiadającej 50% kwoty niewniesionej opłaty recyklingowej.

3. Termin uiszczenia opłaty, o której mowa w ust. 2, wynosi 14 dni od dnia, w którym decyzja ustalająca jej wysokość stała się ostateczna.

Art. 40e. 1. Marszałek województwa prowadzi odrębny rachunek bankowy w celu gromadzenia i przekazywania wpływów z tytułu opłaty recyklingowej oraz dodatkowej opłaty recyklingowej.

2. Wpływy z tytułu opłaty recyklingowej oraz dodatkowej opłaty recyklingowej, powiększone o przychody z oprocentowania rachunków bankowych i pomniejszone o dochody, o których mowa w ust. 3, marszałek województwa przekazuje, w terminie 30 dni po upływie każdego kwartału, na rachunek bankowy Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej.

3. Wpływy z tytułu opłaty recyklingowej oraz dodatkowej opłaty recyklingowej w wysokości 1% stanowią dochody budżetu samorządu województwa z przeznaczeniem na koszty egzekucji należności z tytułu opłaty recyklingowej oraz dodatkowej opłaty recyklingowej i obsługę administracyjną systemu tych opłat.

Art. 40f. Wpływy z tytułu opłaty recyklingowej oraz dodatkowej opłaty recyklingowej są gromadzone na rachunku bankowym Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej.

Art. 40g. W sprawach dotyczących opłat recyklingowych oraz dodatkowych opłat recyklingowych stosuje się odpowiednio przepisy działu III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2015 r. poz. 613, z późn. zm.), z tym że uprawnienia organów podatkowych przysługują marszałkowi województwa.”;

12) po art. 44 dodaje się art. 44a w brzmieniu:

„Art. 44a. 1. Przedsiębiorca prowadzący jednostkę handlu detalicznego lub hurtowego jest obowiązany prowadzić ewidencję liczby wydanych lekkich plastikowych toreb na zakupy w danym roku kalendarzowym w formie pisemnej albo w systemie teleinformatycznym w rozumieniu art. 3 pkt 3 ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne.

2. Przedsiębiorca prowadzący jednostkę handlu detalicznego lub hurtowego jest obowiązany przechowywać informacje zawarte w ewidencji, o której mowa w ust. 1, przez 5 lat, licząc od końca roku kalendarzowego, którego informacje dotyczą.”;

13) w art. 45 w ust. 1 w pkt 5 po wyrazie „w opakowaniach” dodaje się przecinek i dodaje się pkt 6 w brzmieniu:

„6) prowadzący jednostkę handlu detalicznego lub hurtowego”;

14) po art. 45 dodaje się art. 45a w brzmieniu:

„Art. 45a. Osoba prawna reprezentująca wprowadzających, o których mowa w art. 25 ust. 1, jest obowiązana sporządzić i złożyć marszałkowi województwa roczne sprawozdanie, na zasadach określonych w dziale V rozdziale 2 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach, oddzielnie dla każdego wprowadzającego, którego ta osoba reprezentuje.”;

15) po art. 50 dodaje się art. 50a w brzmieniu:

„Art. 50a. 1. W przypadku wykazania w sprawozdaniu, o którym mowa w art. 49, istotnych nieprawidłowości marszałek województwa przeprowadza kontrolę przedsiębiorcy.

2. W przypadku potwierdzenia rażących nieprawidłowości, w wyniku kontroli przeprowadzonej na podstawie ust. 1, marszałek województwa:

- 1) dokonuje wykreślenia podmiotu z rejestru na podstawie art. 64 ust. 1 pkt 4 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach;
- 2) unieważnia dokumenty DPO, DPR, EDPO lub EDPR, wobec których wykazano brak wiarygodności danych zawartych w tych dokumentach.

3. Jeżeli przedsiębiorca wystawiający dokumenty DPO, DPR, EDPO lub EDPR nie przeprowadza rocznego audytu zewnętrznego, marszałek województwa dokonuje wykreślenia tego przedsiębiorcy z rejestru oraz unieważnia dokumenty DPO, DPR, EDPO lub EDPR wystawione przez tego przedsiębiorcę w roku kalendarzowym, za który nie przeprowadził audytu zewnętrznego.

4. Marszałek województwa informuje o unieważnieniu dokumentów DPO, DPR, EDPO lub EDPR wprowadzającego produkty w opakowaniach, organizację odzysku opakowań, osobę prawną reprezentującą wprowadzających, o których mowa w art. 25 ust. 1, lub podmioty, o których mowa w art. 23 ust. 5, którym zostały przekazane unieważnione dokumenty DPO, DPR, EDPO lub EDPR, oraz wzywa na piśmie do korekty sprawozdania, o którym mowa w art. 73 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r.

o odpadach, określając termin przekazania korekty nie dłuższy niż 14 dni od dnia otrzymania wezwania.

5. Osoba prawna reprezentująca wprowadzających, o których mowa w art. 25 ust. 1, informuje przedsiębiorców, których reprezentuje, o unieważnieniu dokumentów DPO, DPR, EDPO lub EDPR oraz o wezwaniu do korekty sprawozdania, o którym mowa w art. 73 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach.”;

16) art. 54 otrzymuje brzmienie:

„Art. 54. Nadzór nad przestrzeganiem przepisów art. 40a, art. 40c, art. 41, art. 42, art. 44a oraz art. 45 ust. 1 pkt 6 sprawuje Inspekcja Handlowa, działając na podstawie ustawy z dnia 15 grudnia 2000 o Inspekcji Handlowej (Dz. U. z 2016 r. poz. 1059).”;

17) w art. 56 w ust. 1:

a) w pkt 7 po wyrazach „wbrew przepisowi art. 19 ust. 4” dodaje się wyrazy „w danym roku”;

b) po pkt 10 dodaje się pkt 10a, 10b i 10c w brzmieniu:

„10a) wbrew przepisowi art. 23 ust. 8 nie składa w imieniu wprowadzającego produkty w opakowaniach, organizacji odzysku opakowań, osoby prawnej reprezentującej wprowadzających, o których mowa w art. 25 ust. 1, podmiotu prowadzącego instalację regionalną lub gminy, o których mowa w art. 23 ust. 4 lub 5, którzy zlecili przekazanie odpadów opakowaniowych do recyklingu lub innego niż recykling procesu odzysku, wniosku, o którym mowa w art. 23 ust. 4 lub 5;

10b) wbrew przepisowi art. 24 ust. 7 nie składa w imieniu wprowadzającego produkty w opakowaniach, organizacji odzysku opakowań lub osoby prawnej reprezentującej wprowadzających, o których mowa w art. 25 ust. 1, którzy zlecili przekazanie odpadów opakowaniowych do eksportu odpadów opakowaniowych lub wewnątrzspółnotowej dostawy odpadów opakowaniowych, wniosku o wydanie dokumentów, o których mowa w art. 24 ust. 1;

10c) wbrew przepisowi art. 40a ust. 1 nie pobiera opłaty recyklingowej od nabywającego lekką plastikową torbę na zakupy;”;

c) w pkt 14 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 15 i 16 w brzmieniu:

- „15) wbrew przepisowi art. 44a ust. 1 nie prowadzi ewidencji liczby wydanych lekkich plastikowych toreb na zakupy albo prowadzi ją niezgodnie ze stanem rzeczywistym;
- 16) wbrew przepisowi art. 46 ust. 1 nie przeprowadza rocznego audytu zewnętrznego.”;
- 18) w art. 57:
- a) pkt 1 otrzymuje brzmienie:
- „1) w przypadkach, o których mowa w art. 56 ust. 1 pkt 1, 5–10c, 12, 13 oraz 16 – od 5000 zł do 500 000 zł;”;
- b) pkt 3 otrzymuje brzmienie:
- „3) w przypadkach, o których mowa w art. 56 ust. 1 pkt 11 oraz 15 – od 5000 zł do 20 000 zł;”;
- 19) w art. 58 ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:
- „1. Kary pieniężne za czyny, o których mowa w art. 56 ust. 1 pkt 1–10b, 14 i 16 oraz ust. 2, wymierza, w drodze decyzji, właściwy wojewódzki inspektor ochrony środowiska.
2. Kary pieniężne za czyny, o których mowa w art. 56 ust. 1 pkt 10c, 11–13 i 15, wymierza, w drodze decyzji, właściwy wojewódzki inspektor inspekcji handlowej.”;
- 20) załącznik nr 1 do ustawy otrzymuje brzmienie określone w załączniku nr 1 do ustawy;
- 21) załącznik nr 2 do ustawy otrzymuje brzmienie określone w załączniku nr 2 do ustawy.

Art. 2. W ustawie z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (Dz. U. z 2016 r. poz. 1059) w art. 3 w ust. 1 po pkt 2g dodaje się pkt 2h w brzmieniu:

„2h) kontrola przestrzegania przez przedsiębiorców prowadzących jednostki handlu detalicznego lub hurtowego przepisów art. 40a, art. 40c, art. 41, art. 42, art. 44a i art. 45 ust. 1 pkt 6 ustawy z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi (Dz. U. poz. 888, z 2015 r. poz. 109 oraz z 2016 r. poz. 542);”.

Art. 3. W ustawie z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2016 r. poz. 672, 831 i 903) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 400a w ust. 1 po pkt 9b dodaje się pkt 9c w brzmieniu:
- „9c) realizację zadań Inspekcji Handlowej w zakresie kontroli przestrzegania przez przedsiębiorców prowadzących jednostki handlu detalicznego lub hurtowego

przepisów art. 40a, art. 40c, art. 44a i art. 45 ust. 1 pkt 6 ustawy z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi;”;

2) w art. 401 w ust. 7 po pkt 8b dodaje się pkt 8c w brzmieniu:

„8c) wpływy z tytułu opłaty recyklingowej oraz dodatkowej opłaty recyklingowej, o których mowa w art. 40e ust. 2 ustawy z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi;”;

3) w art. 401c w ust. 9 w pkt 5 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 6 w brzmieniu:

„6) realizację zadań Inspekcji Handlowej w zakresie kontroli przestrzegania przez przedsiębiorców prowadzących jednostki handlu detalicznego lub hurtowego przepisów art. 40a, art. 40c, art. 44a i art. 45 ust. 1 pkt 6 ustawy z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi.”.

Art. 4. W ustawie z dnia 11 maja 2001 r. o obowiązkach przedsiębiorców w zakresie gospodarowania niektórymi odpadami oraz o opłacie produktowej (Dz. U. z 2014 r. poz. 1413 oraz z 2015 r. poz. 933) w art. 14:

1) w ust. 1 pkt 8–10 otrzymują brzmienie:

„8) dla produktów wymienionych w poz. 1 i 2 w załączniku 4a do ustawy – 2,71 zł za 1 kg;

9) dla produktów wymienionych w poz. 3 i 4 w załączniku 4a do ustawy – 5,80 zł za 1 kg;

10) dla produktów wymienionych w poz. 5 w załączniku 4a do ustawy – 10,82 zł za 1 kg.”;

2) uchyla się ust. 2 i 3.

Art. 5. W ustawie z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach (Dz. U. z 2013 r. poz. 21, z późn. zm.³⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 49 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Marszałek województwa prowadzi rejestr podmiotów:

1) wprowadzających produkty,

2) wprowadzających produkty w opakowaniach,

³⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2013 r. poz. 888 i 1238, z 2014 r. poz. 695, 1101 i 1322 oraz z 2015 r. poz. 87, 122, 933, 1045, 1688 i 2281

- 3) prowadzących jednostki handlu detalicznego lub hurtowego oferujących lekkie plastikowe torby na zakupy,
 - 4) gospodarujących odpadami
– zwany dalej rejestrem.”;
- 2) w art. 50:
- a) w ust. 1 w pkt 6 w lit. f kropkę zastępuje się przecinkiem i dodaje się lit. g w brzmieniu:
„g) przedsiębiorców prowadzących jednostki handlu detalicznego lub hurtowego oferujących lekkie plastikowe torby na zakupy.”;
 - b) dodaje się ust. 6 i 7 w brzmieniu:
„6. Marszałek województwa dokonuje wpisu do rejestru na wniosek osób prawnych reprezentujących wprowadzających, o których mowa w art. 25 ust. 1 ustawy z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi.
7. Osoby prawne, o których mowa w ust. 6, składają wniosek o wpis do rejestru niezwłocznie po zawarciu porozumienia, o którym mowa w art. 25 ust. 1 ustawy z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi.”;
- 3) w art. 52 w ust. 1 w pkt 7a w lit. e średnik zastępuje się przecinkiem i dodaje się lit. f i g w brzmieniu:
„f) przedsiębiorców prowadzących jednostki handlu detalicznego lub hurtowego oferujących lekkie plastikowe torby na zakupy:
– informację o rodzaju prowadzonej działalności,
– informację o miejscu albo miejscach prowadzenia działalności,
g) osób prawnych reprezentujących wprowadzających, o których mowa w art. 25 ust. 1 ustawy z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi, informację w jakim zakresie ta osoba zamierza zawrzeć porozumienie, o którym mowa w art. 25 ust. 1 ustawy z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi, z marszałkiem województwa;”;
- 4) w art. 73:
- a) w ust. 1 po pkt 2 dodaje się pkt 2a w brzmieniu:
„2a) przedsiębiorca prowadzący jednostkę handlu detalicznego lub hurtowego oferujący lekkie plastikowe torby na zakupy, o których mowa w ustawie z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi.”;

- b) w ust. 2 w pkt 2 w lit. g średnik zastępuje się przecinkiem i dodaje się lit. h w brzmieniu:
„h) liczbie wydanych lekkich plastikowych toreb na zakupy.”;
- 5) w art. 74 po ust. 1a dodaje się ust. 1b w brzmieniu:
„1b. W przypadku gdy obowiązki, określone w art. 18 ustawy z dnia 13 czerwca 2013 r o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi, wprowadzający środki niebezpieczne w opakowaniach lub wprowadzający produkty w opakowaniach wielomateriałowych wykonują przez przystąpienie do porozumienia, o którym mowa w art. 25 ust. 1 tej ustawy, roczne sprawozdanie, o którym mowa w art. 73 ust. 1, w zakresie realizacji tych obowiązków sporządza osoba prawna reprezentująca tych wprowadzających, o której mowa w art. 25 ust. 1 tej ustawy.”;
- 6) w art. 76 w ust. 1 w pkt 2 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 3 w brzmieniu:
„3) miejsce prowadzenia przez przedsiębiorcę jednostki handlu detalicznego lub hurtowego, w której oferowane są lekkie plastikowe torby na zakupy – w przypadku sprawozdania o liczbie wydanych lekkich plastikowych toreb na zakupy.”;
- 7) w art. 237b:
a) po ust. 2 dodaje się ust. 2a i 2b w brzmieniu:
„2a. W przypadku gdy obowiązki, określone w art. 18 ustawy z dnia 13 czerwca 2013 r o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi, wprowadzający środki niebezpieczne w opakowaniach lub wprowadzający produkty w opakowaniach wielomateriałowych wykonują przez przystąpienie do porozumienia, o którym mowa w art. 25 ust. 1 tej ustawy, roczne sprawozdanie, o którym mowa w ust. 1, w zakresie realizacji tych obowiązków sporządza osoba prawna reprezentująca tych wprowadzających, o której mowa w art. 25 ust. 1 tej ustawy.
2b. Osoba prawna reprezentująca wprowadzających, o których mowa w art. 25 ust. 1 ustawy z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi, w przypadku, o którym mowa w ust. 2a, składa sprawozdanie do marszałka województwa właściwego odpowiednio dla wprowadzającego środki niebezpieczne w opakowaniach lub wprowadzającego produkty w opakowaniach wielomateriałowych.”,
b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Sprawozdanie składane przez organizację odzysku opakowań i osobę prawną reprezentującą wprowadzających, o których mowa w art. 25 ust. 1 ustawy z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi zawiera informacje, o których mowa w ust. 1 pkt 1 i 2.”,

c) w ust. 5 wyraz „lub” zastępuje się przecinkiem oraz po wyrazach „organizacja odzysku opakowań” dodaje się wyrazy „lub osoba prawna reprezentująca wprowadzających, o których mowa w art. 25 ust. 1 ustawy z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi.”;

8) po art. 237c dodaje się artykuł 237d i art. 237e w brzmieniu:

„Art. 237d. 1. Przedsiębiorca prowadzący jednostkę handlu detalicznego lub hurtowego oferujący lekkie plastikowe torby na zakupy sporządza i składa marszałkowi województwa, o którym mowa w art. 8 pkt 7 lit. c ustawy z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi, sprawozdanie za rok 2018 o liczbie wydanych lekkich plastikowych toreb na zakupy, w terminie do dnia 15 marca 2019 r.

2. Minister właściwy do spraw środowiska określi, w drodze rozporządzenia, wzór sprawozdania, o którym mowa w ust. 1, oraz sposób jego przekazywania, kierując się potrzebą ujednoczenia sprawozdań oraz ich ułatwieniem.

Art. 237e. 1. Marszałek województwa jest obowiązany do przesłania ministrowi właściwemu do spraw środowiska oraz Narodowemu Funduszowi Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej zbiorczego sprawozdania zawierającego informacje, o których mowa w art. 237d ust. 1 w terminie do dnia 30 kwietnia roku kalendarzowego następującego po roku, którego dotyczy sprawozdanie.

2. Minister właściwy do spraw środowiska określi, w drodze rozporządzenia, wzór sprawozdania, o którym mowa w ust. 1, mając na uwadze potrzebę ujednoczenia sprawozdań.”.

Art. 6. Sprawozdanie, o którym mowa w art. 45 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1, przedsiębiorca prowadzący jednostkę handlu detalicznego lub hurtowego sporządza i składa marszałkowi województwa po raz pierwszy za 2018 r.

Art. 7. Sprawozdanie, o którym mowa w art. 45a ustawy zmienianej w art. 1, osoba prawna reprezentująca wprowadzających, o których mowa w art. 25 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1, sporządza i składa marszałkowi województwa po raz pierwszy za 2017 r.

Art. 8. Przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 237b ust. 6 ustawy zmienianej w art. 5 zachowują moc do czasu wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 237b ust. 6 ustawy zmienianej w art. 5 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, nie dłużej niż przez okres 36 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 9. Ustawa wchodzi w życie z dniem 30 czerwca 2017 r., z wyjątkiem art. 1:

- 1) pkt 11, który wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2019 r.;
- 2) pkt 20, który wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2018 r.

PODSEKRETARZ STANU
[Signature]
Sławomir Mazurek

[Signature]
Naczelnik Wydziału
Pawel Sosnowski

Dyrektor Departamentu
Gospodarki Odpadami
[Signature]
Magda Gosh

ZA ZGODNOŚĆ
POD WZGLĘDEM PRAWNYM,
LEGISLACYJNYM I REDAKCYJNYM

RADCA PRAWNY

[Signature]
Małgorzata Tessarowicz-Krawczyk
Wa 1698

Naczelnik Wydziału
Legislacji Wewnętrznej
[Signature]
Anna Kosińska-Zywar

Zastępca Dyrektora
Departamentu Prawnego
[Signature]
Dawid Wójcik

2016-08-25

Załączniki

Załącznik nr 1

DOCELOWY POZIOM ODZYSKU I RECYKLINGU
ODPADÓW OPAKOWANIOWYCH

Poz.	Odpady opakowaniowe powstałe z: rodzaj opakowań	Poziom w % ¹⁾ :	
		odzysk	recykling
1.	opakowań razem ²⁾	61	56
2.	opakowań z tworzyw sztucznych	-	23,5
3.	opakowań z aluminium	-	51
4.	opakowań ze stali, w tym z blachy stalowej	-	51
5.	opakowań z pozostałych metali	-	51
6.	opakowań z papieru i tektury	-	61
7.	opakowań ze szkła	-	61
8.	opakowań z drewna	-	16
9.	opakowań wielomateriałowych	-	poziom określony odpowiednio w poz. 1-8 wg rodzaju materiału przewarżającego w opakowaniu wielomateriałowym
10.	pozostałych opakowań	-	-

Objaśnienia:

¹⁾ Nie dotyczy opakowań mających bezpośredni kontakt z produktami leczniczymi określonymi w przepisach ustawy z dnia 6 września 2001 r. – Prawo farmaceutyczne (Dz. U. z 2008 r. Nr 45, poz. 271, z późn. zm.⁴⁾).

²⁾ Dotyczy sumy wszystkich opakowań wymienionych w poz. 2-10.

⁴⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2008 r. Nr 227, poz. 1505 i Nr 234, poz. 1570, z 2009 r. Nr 18, poz. 97, Nr 31, poz. 206, Nr 92, poz. 753, Nr 95, poz. 788 i Nr 98, poz. 817, z 2010 r. Nr 78, poz. 513 i Nr 107, poz. 679, z 2011 r. Nr 63, poz. 322, Nr 82, poz. 451, Nr 106, poz. 622, Nr 112, poz. 654, Nr 113, poz. 657 i Nr 122, poz. 696, z 2012 r. poz. 1342 i 1544, z 2013 r. poz. 1245, z 2014 r. poz. 822 i 1491, z 2015 r. poz. 28, 277, 788, 875, 1771, 1830, 1918, 1926 i 1991.

SPOSÓB OBLICZANIA OPŁATY PRODUKTOWEJ

1. Wysokość należnej opłaty produktowej z tytułu niewykonania obowiązku recyklingu odpadów opakowaniowych powstałych z opakowań wymienionych w poz. 2–7 w załączniku nr 1 do ustawy należy obliczać według wzoru:

$$OP_{rec.} = M \cdot \left(\frac{P_{rec.} - OR}{100\%} \right) \cdot SO$$

gdzie:

$OP_{rec.}$ – oznacza wysokość należnej opłaty produktowej w zł,

M – oznacza masę w kg opakowań danego rodzaju, w których zostały wprowadzone do obrotu produkty, zgodnie z art. 20 ust. 2 i 3,

$P_{rec.}$ – oznacza wymagany poziom recyklingu w %,

OR – oznacza osiągnięty poziom recyklingu odpadów opakowaniowych obliczony jako iloraz masy faktycznie poddanych recyklingowi i masy wprowadzonych do obrotu opakowań, w których zostały wprowadzone do obrotu produkty, wyrażony w %, zgodnie z art. 20 ust. 2 i 3,

SO – oznacza stawkę opłaty produktowej w zł za kg, określoną w przepisach wydanych na podstawie art. 35 ust. 2.

Jeżeli $P_{rec.} - OR$ ma wartość ujemną, jako należną opłatę produktową wpisuje się wartość "0".

2. Wysokość należnej opłaty produktowej z tytułu niewykonania obowiązku odzysku odpadów opakowaniowych powstałych z opakowań wymienionych w poz. 1 w załączniku nr 1 do ustawy należy obliczać według wzoru:

$$OP_{odz.} = \frac{(M_1 \cdot SO_1 + M_2 \cdot SO_2 + \dots + M_9 \cdot SO_9)}{M_{całkowita}} \cdot [(P_{odzysku} \cdot M_{całkowita} - M_{odzyskana}) + (P_{odzysku OK} \cdot M_{odzyskana} - M_{odzyskana OK})]$$

gdzie:

$OP_{odz.}$ – oznacza wysokość należnej opłaty produktowej w zł,

M_z indeksem liczbowym – oznacza masę w kg opakowań danego rodzaju, w których zostały wprowadzone do obrotu produkty, zgodnie z art. 20 ust. 2 i 3, przy czym:

M_1 – dotyczy opakowań z tworzyw sztucznych,

M_2 – dotyczy opakowań z aluminium,

M_3 – dotyczy opakowań ze stali, w tym z blachy stalowej,

M_4 – dotyczy opakowań z pozostałych metali,

M_5 – dotyczy opakowań z papieru i tektury

M_6 – dotyczy opakowań ze szkła,

M_7 – dotyczy opakowań z drewna,

M_8 – dotyczy opakowań wielomateriałowych,

M_9 – dotyczy pozostałych opakowań,

SO_z indeksem liczbowym – oznacza stawkę opłaty produktowej w zł za kg, określoną w przepisach wydanych na podstawie art. 35 ust. 2, przy czym:

SO_1 – dotyczy opakowań z tworzyw sztucznych,

SO_2 – dotyczy opakowań z aluminium,

SO_3 – dotyczy opakowań ze stali, w tym z blachy stalowej,

SO_4 – dotyczy opakowań z pozostałych metali,

SO_5 – dotyczy opakowań z papieru i tektury,

SO_6 – dotyczy opakowań ze szkła,

SO_7 – dotyczy opakowań z drewna,

SO_8 – dotyczy opakowań wielomateriałowych,

SO_9 – dotyczy pozostałych opakowań,

P_{odzysku} – oznacza wyrażony ułamkiem dziesiętnym wymagany w danym roku kalendarzowym poziom odzysku,

$M_{\text{całkowita}}$ – oznacza sumę mas w kg wszystkich rodzajów opakowań wprowadzonych do obrotu przez wprowadzającego produkty w opakowaniach, zgodnie z art. 20 ust. 2 i 3,

$M_{\text{odzyskana}}$ – oznacza sumę mas w kg wszystkich rodzajów odpadów opakowaniowych poddanych odzyskowi, zgodnie z art. 20 ust. 2 i 3,

$P_{\text{odzysku OK}}$ – oznacza wyrażony ułamkiem dziesiętnym wymagany w danym roku kalendarzowym poziom odzysku odpadów opakowaniowych pochodzących z gospodarstw domowych, określony w przepisach wydanych na podstawie art. 20 ust. 5,

$M_{\text{odzyskana OK}}$ – oznacza sumę mas w kg wszystkich rodzajów odpadów opakowaniowych pochodzących z gospodarstw domowych poddanych odzyskowi.

Jeżeli $(P_{\text{odzysku}} \cdot M_{\text{całkowita}} - M_{\text{odzyskana}})$ ma wartość ujemną, przyjmuje się, że jest równe "0".

Jeżeli $(P_{\text{odzysku OK}} \cdot M_{\text{odzyskana}} - M_{\text{odzyskana OK}})$ ma wartość ujemną, przyjmuje się, że jest równe "0".

$(P_{\text{odzysku OK}} \cdot M_{\text{odzyskana}} - M_{\text{odzyskana OK}})$ jest obliczane przez organizację odzysku opakowań, w przypadku innych podmiotów przyjmuje się, że jest równe "0".

3. Wysokość należnej opłaty produktowej z tytułu niewykonania obowiązku recyklingu w odniesieniu do sumy opakowań wymienionych w poz. 1 w załączniku nr 1 do ustawy należy obliczać według wzoru:

$$OP_{\text{rec.}} = \frac{(M_1 \cdot SO_1 + M_2 \cdot SO_2 + \dots + M_9 \cdot SO_9)}{M_{\text{całkowita}}} \cdot [(P_{\text{recyklingu}} \cdot M_{\text{całkowita}} - M_{\text{poddana recyklingowi}}) + (P_{\text{recyklingu OK}} \cdot M_{\text{poddana recyklingowi}} - M_{\text{poddana recyklingowi OK}})]$$

gdzie:

$OP_{\text{rec.}}$ – oznacza wysokość należnej opłaty produktowej w zł,

M_z indeksem liczbowym – oznacza masę w kg opakowań danego rodzaju, w których zostały wprowadzone do obrotu produkty, zgodnie z art. 20 ust. 2 i 3, przy czym:

M_1 – dotyczy opakowań z tworzyw sztucznych,

M_2 – dotyczy opakowań z aluminium,

M_3 – dotyczy opakowań ze stali, w tym z blachy stalowej,

M_4 – dotyczy opakowań z pozostałych metali,

M_5 – dotyczy opakowań z papieru i tektury,

M_6 – dotyczy opakowań ze szkła,

M_7 – dotyczy opakowań z drewna,

M_8 – dotyczy opakowań wielomateriałowych,

M_9 – dotyczy pozostałych opakowań,

SO_z indeksem liczbowym – oznacza stawkę opłaty produktowej w zł za kg, określoną w przepisach wydanych na podstawie art. 35 ust. 2, przy czym:

SO_1 – dotyczy opakowań z tworzyw sztucznych,

SO_2 – dotyczy opakowań z aluminium,

SO_3 – dotyczy opakowań ze stali, w tym z blachy stalowej,

SO_4 – dotyczy opakowań z pozostałych metali,

SO₅ – dotyczy opakowań z papieru i tektury,

SO₆ – dotyczy opakowań ze szkła,

SO₇ – dotyczy opakowań z drewna,

SO₈ – dotyczy opakowań wielomateriałowych,

SO₉ – dotyczy pozostałych opakowań,

P_{recyklingu} – oznacza wyrażony ułamkiem dziesiętnym wymagany w danym roku kalendarzowym poziom recyklingu,

M_{całkowita} – oznacza sumę mas w kg wszystkich rodzajów opakowań wprowadzonych do obrotu przez wprowadzającego produkty w opakowaniach, zgodnie z art. 20 ust. 2 i 3,

M_{poddana recyklingowi} – oznacza sumę mas w kg wszystkich rodzajów odpadów opakowaniowych poddanych recyklingowi, zgodnie z art. 20 ust. 2 i 3,

P_{recyklingu OK} – oznacza wyrażony ułamkiem dziesiętnym wymagany w danym roku kalendarzowym poziom recyklingu odpadów opakowaniowych pochodzących z gospodarstw domowych, określony w przepisach wydanych na podstawie art. 20 ust. 5,

M_{poddana recyklingowi OK} – oznacza sumę mas w kg wszystkich rodzajów odpadów opakowaniowych pochodzących z gospodarstw domowych poddanych recyklingowi.

Jeżeli $(P_{\text{recyklingu}} \cdot M_{\text{całkowita}} - M_{\text{poddana recyklingowi}})$ ma wartość ujemną, przyjmuje się, że jest równe "0".

Jeżeli $(P_{\text{recyklingu OK}} \cdot M_{\text{poddana recyklingowi}} - M_{\text{poddana recyklingowi OK}})$ ma wartość ujemną, przyjmuje się, że jest równe "0".

$(P_{\text{recyklingu OK}} \cdot M_{\text{poddana recyklingowi}} - M_{\text{poddana recyklingowi OK}})$ jest obliczane przez organizację odzysku opakowań, w przypadku innych podmiotów przyjmuje się, że jest równe "0".

UZASADNIENIE

Projekt ustawy o zmianie ustawy o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi oraz niektórych innych ustaw ma na celu dostosowanie polskiego prawa do przepisów dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/720 z dnia 29 kwietnia 2015 r. zmieniającej dyrektywę 94/62/WE w odniesieniu do zmniejszenia zużycia lekkich plastikowych toreb na zakupy (Dz. Urz. UE L 115 z 26.05.2015, str. 11).

Oprócz transpozycji powyższych przepisów przedmiotowa ustawa przewiduje zmiany w ustawie z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi (Dz. U. z 2013 r. poz. 888, z późn. zm.), zwanej dalej „ustawą”, które wynikają z analizy stosowania przepisów ustawy w okresie od dnia 1 stycznia 2014 roku, kiedy jej przepisy weszły w życie. Zmiany te mają charakter redakcyjny i porządkujący i nie wpływają na rozszerzenie obowiązków dotychczas nałożonych na przedsiębiorców objętych przepisami ustawy.

Zmiana wprowadzona w art. 6 ust. 1 ustawy ma na celu rozszerzenie przypadków, w których nie stosuje się przepisów ustawy. Zaproponowana zmiana uwzględnia sytuację, gdy przedsiębiorca wprowadza do obrotu produkty w opakowaniach, które są następnie wywożone z kraju przez podmiot inny niż wprowadzający te produkty w opakowaniach do obrotu na terenie kraju. Opakowania te nie stają się więc odpadami w kraju. W takim przypadku podmiot pomimo wprowadzenia do obrotu produktów w opakowaniach nie będzie stosował przepisów ustawy z wyłączeniem art. 14 i art. 45. Do tej pory wyłączenie przedsiębiorców z większości przepisów ustawy dotyczyło jedynie wprowadzających, którzy wprowadzili produkty w opakowaniach w drodze ich importu lub wewnątrzspółnotowego nabycia, i którzy następnie te opakowania wywieźli z kraju (wraz z tymi samymi produktami, puste lub z innymi produktami).

Zmiana definicji marszałka województwa, znajdująca się w art. 8 pkt 7 ustawy, ma na celu wskazanie właściwego marszałka dla prowadzącego odzysk i recykling odpadów opakowaniowych według miejsca prowadzenia tej działalności, co ma ułatwić marszałkom województw kontrolę tych przedsiębiorców przewidzianą w art. 53 ust. 2 ustawy. Ponadto do definicji wprowadzono pojęcie marszałka województwa właściwego ze względu na miejsce prowadzenia jednostki handlu detalicznego lub hurtowego co jest związane z wprowadzoną odpłatnością za wydanie lekkiej plastikowej torby na zakupy.

Nowe definicje dodane w art. 8 w pkt 10a i 10b ustawy stanowią transpozycję definicji zawartych w art. 1 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/720 zmieniającej

dyrektywę 94/62/WE w odniesieniu do zmniejszenia zużycia lekkich plastikowych toreb na zakupy.

Zmiana brzmienia art. 17 ust. 5 i 6 ustawy dotyczy określenia sposobu naliczania opłaty produktowej w przypadku nieprzekazania przez wprowadzającego produkty w opakowaniach organizacji odzysku opakowań niezbędnych danych do realizacji przez nią ustawowych obowiązków. Nowe brzmienie przepisu odwołuje się do zasad obliczania poziomu odzysku i recyklingu odpadów opakowaniowych określonych w art. 20 ust. 2 i 3 ustawy. Zmieniany przepis dotychczas zobowiązywał do naliczania należnej opłaty w odniesieniu do opakowań wprowadzonych w danym roku, co było niezgodne z ogólną regułą obliczania poziomu odzysku i recyklingu odpadów opakowaniowych określoną w art. 20 ust. 2 i 3 ustawy.

Zmiana w art. 19 ust. 4 ustawy precyzuje sposób samodzielnego wykonania obowiązku prowadzenia publicznych kampanii edukacyjnych, który powstaje w roku następnym po roku kalendarzowym, w którym przedsiębiorca wprowadził produkty w opakowaniach do obrotu. Natomiast w nowym ust. 4a jednoznacznie wskazano w jaki sposób ustala się wartość netto opakowań wprowadzonych do obrotu, o których mowa w części wspólnej ust. 4, w przypadku wprowadzenia produktów w opakowaniach w drodze importu lub wewnątrzwspólnotowej dostawy.

Wprowadzający produkty w opakowaniach ma możliwość przekazania organizacji odzysku opakowań nałożonych na niego ustawą obowiązków, w tym prowadzenia publicznych kampanii edukacyjnych. W obecnym stanie prawnym przedsiębiorca może przekazać organizacji również obowiązki sprawozdawcze jednak z wyłączeniem sprawozdania zawierającego informacje o sposobie wykonania obowiązku prowadzenia publicznych kampanii edukacyjnych, pomimo przekazania obowiązku prowadzenia edukacji organizacji odzysku. Zmienione brzmienie art. 19 ust. 6 ustawy przewiduje obowiązek wprowadzającego produkty w opakowaniach do złożenia sprawozdania o wysokości środków przeznaczonych na publiczne kampanie edukacyjne, jedynie w przypadku gdy samodzielnie wykonuje obowiązek prowadzenia tych kampanii. W związku z powyższym zmianie uległ również art. 237b ust. 3 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach (Dz. U. z 2013 r. poz. 21, z późn. zm.) rozszerzając informacje składane przez organizacje odzysku opakowań, w efekcie czego organizacja będzie mogła złożyć za przedsiębiorcę, od którego przejęła obowiązki, wszystkie informacje wymienione w art. 237b ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach, w tym informacje dotyczące wykonania przejętego od wprowadzającego obowiązku prowadzenia publicznych kampanii edukacyjnych.

Zmiana art. 20 ust. 3 ustawy ma na celu wprowadzenie jednolitej zasady rozliczania obowiązku odzysku i recyklingu w przypadku przedsiębiorcy wprowadzającego produkty w opakowaniach po raz pierwszy oraz tego, który kontynuuje wprowadzanie produktów w opakowaniach, ale w poprzednim roku rozliczeniowym nie wprowadził danego rodzaju opakowania. Obecnie ten drugi przedsiębiorca rozlicza się w odniesieniu do masy opakowań wynoszącej zero, a więc pomimo wprowadzania w danym roku produktów w opakowaniach nie ma on w odniesieniu do danego rodzaju opakowania, którego w poprzednim roku nie wprowadził, obowiązków w zakresie odzysku i recyklingu. Natomiast podmiot rozpoczynający działalność, pomimo że w poprzednim roku również nie wprowadził do obrotu produktów w opakowaniach, ma jednak obowiązek rozliczenia opakowań w oparciu o masę tych opakowań wprowadzonych do obrotu w danym roku kalendarzowym.

W art. 23 i 24 ustawy dotyczących potwierdzania wykonania odzysku i recyklingu dodano osobę prawną reprezentującą wprowadzających, o których mowa w art. 25 ust. 1, czyli przystępujących do porozumienia z marszałkiem województwa w zakresie utworzenia i utrzymania systemu zbierania, transportu, odzysku lub unieszkodliwiania odpadów opakowaniowych powstałych z opakowań wielomateriałowych albo z opakowań po środkach niebezpiecznych, jako uprawnioną o występowanie z wnioskiem o wydanie dokumentów DPO, DPR, EDPO i EDPR. Ponadto w art. 23 ustawy dodano ust. 6a, zgodnie z którym umożliwiono wnioskowanie o dokumenty DPO i DPR również podmiotom, które nie przekazały tych odpadów do recyklingu lub innego niż recykling procesu odzysku, jeżeli podmiot, który przekazał te odpady, nie wystąpił z odpowiednim wnioskiem w terminie 30 dni od upływu kwartału, w którym przekazał te odpady. Analogiczny przepis, dotyczący dokumentów EDPO i EDPR, wprowadzono w art. 24 ustawy dodając ust. 4a.

Mając na uwadze, że dokumenty DPO i DPR wystawione na odpady pochodzące z gospodarstw domowych nie są ostatecznie przeznaczone dla podmiotu wnioskującego, a dla organizacji odzysku opakowań w związku z obowiązkiem uwzględnienia tego strumienia odpadów w osiągniętych poziomach, a także dla wprowadzających produkty w opakowaniach lub osób ich reprezentujących, dodano w art. 23 ustawy ust. 9a, 10a i 10b. Zgodnie z nowymi przepisami podmiot wnioskujący otrzymuje 3 egzemplarze dokumentów potwierdzających, z których po jednym egzemplarzu przewidziano dla wnioskującego, marszałka województwa oraz wprowadzającego produkty w opakowaniach, organizacji odzysku albo osoby prawnej reprezentującej wprowadzających.

Dodany w art. 25 ustawy ust. 8a oraz zmiana brzmienia art. 26 ust. 5 ustawy ma na celu dostosowanie ustawy do przepisu art. 22 ust. 3a lit. d dyrektywy 94/62/WE

Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie opakowań i odpadów opakowaniowych. Zgodnie z nowym brzmieniem marszałek województwa oraz minister właściwy do spraw środowiska będzie zamieszczał w Biuletynie Informacji Publicznej oprócz informacji o odpowiednich porozumieniach także informacje o osiągniętych przez porozumienia poziomach odzysku i recyklingu. Ponadto w związku z przypadkiem określonym w art. 25 ust. 10 ustawy tj. nie osiągnięcia odpowiednich poziomów odzysku i recyklingu przez porozumienie, co skutkuje obowiązkiem wniesienia opłaty produktowej, dodano w art. 25 ustawy ust. 10a, zgodnie z którym w powyższym przypadku osoba reprezentująca wprowadzających informuje ich o wysokości opłaty produktowej, do której wniesienia są obowiązani.

W związku z tym, że w myśl art. 17 ust. 2 ustawy organizacja odzysku opakowań przejmuje od przedsiębiorcy obowiązek odzysku, w tym recyklingu w odniesieniu do określonych rodzajów opakowań, a nie do masy opakowań wprowadzonych do obrotu, zmieniono art. 33 ustawy przez usunięcie wyrazu "masy".

Przepisy wprowadzone w nowym Rozdziale 6a „Opłata recyklingowa” stanowią transpozycję dyrektywy 2015/720 w zakresie ograniczenia stosowania lekkich plastikowych toreb na zakupy. Zgodnie z przyjętym wariantem wprowadzono odpłatność za wydanie lekkiej plastikowej torby na zakupy. Zgodnie z art. 40a opłatę za wydanie torby (opłata recyklingowa) pobiera przedsiębiorca prowadzący jednostkę handlu detalicznego lub hurtowego. W związku ze wskazaniem w art. 40a bezpośrednio na opłatę za wydanie lekkiej plastikowej torby na zakupy (o grubości materiału od 15 do 50 mikronów), bardzo lekkie plastikowe torby na zakupy (o grubości materiału poniżej 15 mikronów) będą zwolnione z powyższej opłaty. W następnym art. 40b ustalono, że maksymalna stawka ww. opłaty może wynieść 1 zł za sztukę lekkiej plastikowej torby, natomiast stawka opłaty recyklingowej zostanie określona w drodze rozporządzenia.

Kolejne przepisy, wprowadzone w art. 40c – 40h, dotyczą wnoszenia opłaty recyklingowej oraz gromadzenia i przekazywania wpływów z opłat recyklingowych. Zgodnie z zaproponowanymi przepisami opłata recyklingowa będzie wnoszona na odrębny rachunek właściwego marszałka województwa. W przypadku nie wniesienia tej opłaty w całości lub w części marszałek województwa określi wysokość należnej opłaty, a w przypadku niewykonania decyzji określającej wysokość należnej opłaty ustali także dodatkową opłatę recyklingową. Marszałek województwa będzie przekazywał wpływy z opłaty recyklingowej oraz dodatkowej opłaty recyklingowej na rachunek bankowy Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej, z pomniejszeniem 1% wysokości tych wpływów. Kwota pomniejszona będzie stanowić dochód samorządu województwa z przeznaczeniem na koszty

egzekucji należności z tytułu opłaty recyklingowej oraz dodatkowej opłaty recyklingowej i obsługę administracyjną systemu tych opłat.

Art. 44a zobowiązuje przedsiębiorcę prowadzącego jednostkę handlu detalicznego lub hurtowego do prowadzenia ewidencji liczby wydawanych przez niego plastikowych toreb na zakupy. Powyższy przepis oraz dodawany pkt 6 w art. 45 ust. 1 ustawy wprowadzający obowiązek sprawozdawania przez sprzedawców o liczbie wydanych plastikowych toreb służą realizacji obowiązku nałożonego na Polskę przepisami dyrektywy 94/62/WE, tj. obowiązku przekazywania do Komisji Europejskiej informacji dotyczących zużycia plastikowych toreb na zakupy.

Nowy art. 45a zobowiązuje osobę prawną reprezentującą wprowadzających do złożenia rocznego sprawozdania osobno za każdego przedsiębiorcę, którego reprezentuje. Powyższe ma związek m.in. z nowym ust. 10a w art. 25 ustawy, a więc obowiązkiem informowania reprezentowanych przedsiębiorców o wysokości należnej opłaty produktowej. W stanie obecnym marszałek województwa posiadając jedno zbiorcze sprawozdanie nie może ocenić, czy obowiąznani do uiszczenia opłaty przedsiębiorcy faktycznie ją wpłacili oraz czy wpłacili ją w całości.

Dotychczasowe przepisy dotyczące audytu zewnętrznego przedsiębiorców wystawiających dokumenty DPO, DPR, EDPO lub EDPR nie przewidywały konsekwencji w przypadku wykazanych w wyniku audytu nieprawidłowości oraz administracyjnych kar pieniężnych w przypadku nieprzeprowadzenia audytu. W związku z powyższym dodano art. 50a określający tryb postępowania administracyjnego w przypadku potwierdzenia nieprawidłowości wykazanych w ramach przeprowadzonego audytu zewnętrznego. Przewidziano m.in. możliwość wykreślenia przez marszałka województwa z rejestru, o którym mowa w przepisach ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach, przedsiębiorcy, u którego wykazano rażące nieprawidłowości. Ponadto marszałek województwa będzie miał możliwość unieważnienia dokumentów DPO, DPR, EDPO lub EDPR w przypadku potwierdzenia rażących nieprawidłowości w zakresie wystawiania tych dokumentów. W wyniku unieważnienia dokumentów DPO, DPR, EDPO lub EDPR, przedsiębiorcy posiadający takie dokumenty będą wzywani do złożenia korekty sprawozdań, co ma na celu dodatkowo zmotywować tych przedsiębiorców do przekazywania odpadów tylko rzetelnym podmiotom. Mając na uwadze powyższe w art. 56 ust. 1 pkt 16 ustawy wskazano, że administracyjnej karze pieniężnej podlega przedsiębiorca, który wbrew obowiązkowi nie przeprowadza rocznego audytu zewnętrznego, której wysokość, określoną w art. 57 pkt 1 ustawy, przewidziano od 5.000 do 500.000 zł.

Zmieniony art. 54 ustawy wprowadził do zakresu zadań Inspekcji Handlowej nadzór nad przestrzeganiem przepisów dotyczących lekkich plastikowych toreb na zakupy przez prowadzących jednostki handlu detalicznego lub hurtowego. Zgodnie ze zmianą Inspekcja Handlowa będzie kontrolowała tych przedsiębiorców w zakresie obowiązku pobrania opłaty od nabywającego lekką plastikową torbę na zakupy, wnoszenia pobranej opłaty na rachunek marszałka województwa, prowadzenia ewidencji obejmującej informacje o liczbie wydanych lekkich plastikowych toreb na zakupy oraz sporządzania rocznego sprawozdania. W związku z przedmiotową zmianą wprowadzono również zmiany do ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (Dz. U. z 2016 r. poz. 1059) oraz ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2016 r. poz. 672, z późn. zm.).

W art. 56 ust. 1 pkt 7 ustawy doprecyzowano przepis sankcjonujący niewykonanie obowiązku prowadzenia publicznych kampanii edukacyjnych. Nowe brzmienie precyzuje, że sankcji podlega podmiot, który w danym roku nie sfinansował samodzielnie publicznych kampanii edukacyjnych lub nie przekazał środków na rachunek bankowy Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej.

W art. 56 ust. 1 ustawy dodano pkt 10a i 10b wprowadzając karę administracyjną w przypadku, gdy przedsiębiorca zleca przekazanie odpadów opakowaniowych do odzysku i recyklingu w kraju lub poza krajem, ale zleceniobiorca nie składa wniosku o wydanie dokumentów DPO, DPR, EDPO lub EDPR w imieniu zlecającego. W przypadku niezłożenia wniosku przez zleceniobiorcę, przedsiębiorca zlecający przekazanie odpadów opakowaniowych do odzysku lub recyklingu nie miał możliwości uzyskania ww. dokumentów. W art. 57 ustawy określono wysokość tej kary w przedziale od 5.000 zł do 500.000 zł.

W związku z transpozycją dyrektywy w zakresie lekkich plastikowych toreb na zakupy przewidziano w art. 56 ust. 1 pkt 10c ustawy administracyjną karę pieniężną dla prowadzących jednostki handlu detalicznego lub hurtowego, którzy nie pobierają opłaty recyklingowej, ustalając wysokość tej kary w art. 57 pkt 1 ustawy w przedziale od 5.000 zł do 500.000 zł. Ponadto w art. 56 ust. 1 pkt 15 przewidziano karę w przypadku nie prowadzenia lub prowadzenia niezgodnie ze stanem rzeczywistym ewidencji obejmującej informacje o liczbie wydanych lekkich plastikowych toreb na zakupy.

Nadanie nowego brzmienia ust. 1 i 2 w art. 58 ustawy ma związek z wprowadzeniem powyższych kar za nie przestrzeganie poszczególnych przepisów ustawy.

Zmiana załącznika nr 1 ustawy ma celu dostosowanie wymienionych w nim rodzajów opakowań do załącznika III do dyrektywy 94/62/WE Parlamentu Europejskiego i Rady

w sprawie opakowań i odpadów opakowaniowych. W związku z powyższym w tabeli znajdującej się w załączniku nr 1 dodano rodzaj opakowań – opakowania z pozostałych metali. Opakowania te dotychczas były rozliczane przez przedsiębiorców pod pozycją „pozostałe opakowania”.

Zmiana załącznika nr 2 ustawy polega na modyfikacji wzorów do obliczania wysokości należnej opłaty produktowej z tytułu niewykonania obowiązku odzysku i recyklingu odpadów opakowaniowych. Nowe wzory uwzględniają obowiązek nałożony na organizacje odzysku opakowań w art. 20 ust. 4, tj. rozliczenia w osiągniętym poziomie łącznego odzysku i recyklingu odpowiedniej masy odpadów opakowaniowych pochodzących z gospodarstw domowych.

Zmiany wprowadzone w ustawie z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej umożliwiają Inspekcji przeprowadzanie kontroli przedsiębiorców prowadzących jednostki handlu detalicznego lub hurtowego w zakresie prowadzenia ewidencji, sprawozdawczości oraz pobierania i przekazywania opłaty recyklingowej. Ponadto w dodawanych przepisach uwzględniono zadania kontrolne Inspekcji wynikające z art. 41 i art. 42 ustawy o opakowaniach i odpadach opakowaniowych (dotyczące kontroli wprowadzających produkty w opakowaniach w zakresie art. 41 i przedsiębiorców prowadzących jednostkę handlu detalicznego lub hurtowego w zakresie art. 42). Zadania Inspekcji Handlowej w zakresie kontroli przestrzegania przepisów dotyczących lekkich plastikowych toreb na zakupy oraz pobierania i wnoszenia opłaty recyklingowej będą finansowane ze środków NFOŚiGW (z wykorzystaniem instrumentu rezerwy celowej, o której mowa w art. 410c ust. 2 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska).

Zmiany wprowadzone w ustawie – Prawo ochrony środowiska umożliwiają kwalifikowanie wpływów z opłat recyklingowych i dodatkowych opłat recyklingowych jako przychodów zobowiązania wieloletniego odpadowego, w ramach którego NFOŚiGW przeznacza środki na cele określone w art. 401c ust. 9, w tym w szczególności na dofinansowanie przedsięwzięć i zadań związanych z gospodarowaniem odpadami, zapobieganiem powstawaniu odpadów oraz edukację ekologiczną. W ramach ww. zobowiązania wieloletniego będą też finansowane zadania realizowane przez Inspekcję Handlową związane z prowadzeniem kontroli przestrzegania przepisów art. 40a, 40c, art. 44a i art. 45 ust. 1 pkt 6 ustawy z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi.

Uchylenie ust. 2 i 3 w art. 14 ustawy z dnia 11 maja 2001 r. o obowiązkach przedsiębiorców w zakresie gospodarowania niektórymi odpadami oraz o opłacie

produktowej (Dz. U. z 2014 r. poz. 1413, z późn. zm.) ma na celu rezygnację z corocznej indeksacji w drodze obwieszczenia maksymalnych stawek opłat produktowych. Indeksacja dokonywana jest planowanym wskaźnikiem inflacji i przy niskiej inflacji oraz znacznie niższych od maksymalnych stawkach obowiązujących w danym okresie, które są określone w drodze rozporządzenia przez Ministra Środowiska, indeksacja maksymalnych stawek nie znajduje uzasadnienia. W związku z powyższym zmieniono brzmienie art. 14 ust. 1 pkt 8 – 10 podając maksymalne stawki opłat dla poszczególnych produktów, które zostaną określone w obwieszczeniu Ministra Środowiska w sprawie wysokości maksymalnych stawek opłat produktowych dla poszczególnych produktów na rok 2017.

Zmiany wprowadzone w ustawie z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach mają na celu m.in. wprowadzenie obowiązku sporządzania rocznego sprawozdania o liczbie wydanych lekkich plastikowych toreb na zakupy przez jednostki handlu detalicznego lub hurtowego (art. 73 ust. 1 pkt 2a, art. 73 ust. 2 pkt 2 lit. h, art. 76 ust. 1 pkt 3 oraz art. 237d) oraz przekazania przez marszałka województwa zbiorczego sprawozdania Ministrowi Środowiska oraz Narodowemu Funduszowi Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej (art. 237e). W związku z konstrukcją przepisów dotyczących sprawozdawczości (art. 73 ust. 2 pkt 1 lit. a) w art. 49, art. 50 i art. 52, dotyczących wpisu do rejestru, dodano przedsiębiorców prowadzących jednostki handlu detalicznego lub hurtowego oferujących lekkie plastikowe torby na zakupy.

W nowych przepisach w art. 74 ust. 1b oraz w art. 237b ust. 2a i 2b uwzględniono osobę prawną reprezentującą wprowadzających zobowiązując tę osobę do złożenia rocznego sprawozdania w imieniu reprezentowanych podmiotów. W związku z tą zmianą dodano odpowiednie przepisy dotyczące wpisu ww. osoby do rejestru, tj. w art. 50 ust. 6 i 7 oraz w art. 52 lit. g. Powyższe zmiany mają związek z wprowadzonymi niniejszą ustawą art. 25 ust. 10a oraz art. 45a do ustawy o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi.

Ponadto w art. 237b ust. 3 umożliwiono organizacji odzysku opakowań złożenie sprawozdania o wykonaniu obowiązku prowadzenia publicznych kampanii edukacyjnych za wprowadzającego produkty w opakowaniach, od którego organizacja przejęła ten obowiązek. W obecnym stanie prawnym organizacja odzysku może złożyć sprawozdanie zawierające wszystkie informacje wymienione w art. 237b ust. 1 pkt 1 i 2, z wyjątkiem informacji o wykonaniu obowiązku prowadzenia publicznych kampanii edukacyjnych.

Ustawa wchodzi w życie z dniem 30 czerwca 2017 r. z wyjątkiem przepisów dotyczących poboru opłaty recyklingowej, w związku z tym, że dyrektywa 2015/720 wskazuje na obowiązek wprowadzenia opłaty najpóźniej do dnia 31 grudnia 2018 r. oraz

z wyjątkiem zmienianego załącznika nr 1, do którego dodano rodzaj opakowań – „opakowania z pozostałych metali”.

Projektowana ustawa jest zgodna z prawem Unii Europejskiej, umowami międzynarodowymi, którymi Rzeczpospolita Polska jest związana, w tym umowami z zakresu ochrony praw człowieka, oraz prawodawstwa organizacji i organów międzynarodowych, których Rzeczpospolita Polska jest członkiem.

Projekt ustawy zawiera przepisy techniczne w rozumieniu rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. poz. 2039, z późn. zm.) z tego względu podlega notyfikacji Komisji Europejskiej.

Przepisy ustawy podlegają notyfikacji zgodnie z przepisami art. 15 ust. 7 i art. 39 ust. 5 dyrektywy 2006/123/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 12 grudnia 2006 r. dotyczącej usług na rynku wewnętrznym, które zobowiązują państwa członkowskie do powiadomienia Komisji Europejskiej i innych państw członkowskich o projektowanych przepisach ustanawiających wymóg przyjęcia przez usługodawcę określonej formy prawnej, wymogi dotyczące własności akcji w spółce oraz wprowadzających ograniczenia w swobodnym świadczeniu usług.

Stosownie do art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. poz. 1414, z późn. zm.) projekt ustawy zostanie zamieszczony w Biuletynie Informacji Publicznej Rządowego Centrum Legislacji, w zakładce Rządowy Proces Legislacji.

Projekt ustawy znajduje się w wykazie prac legislacyjnych Rady Ministrów.

LEWOMIR MAZUREK
Lewomir Mazurek

Dyrektor Departamentu
Gospodarki Odpadami
Magda Gosh

Zolinski

<p>Nazwa projektu Projekt ustawy o zmianie ustawy o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi</p> <p>Ministerstwo wiodące i ministerstwa współpracujące Ministerstwo Środowiska</p> <p>Osoba odpowiedzialna za projekt w randze Ministra, Sekretarza Stanu lub Podsekretarza Stanu Sławomir Mazurek, Podsekretarz Stanu</p> <p>Kontakt do opiekuna merytorycznego projektu Sosnowski Paweł, Naczelnik wydziału, pawel.sosnowski@mos.gov.pl, tel. 22 57 92 262 Tomasz Zaliwski, Starszy inspektor, tomasz.zaliwski@mos.gov.pl, tel. 22 57 92 840</p>	<p>Data sporządzenia 25 sierpnia 2016 r.</p> <p>Źródło: Prawo UE Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/720 z dnia 29 kwietnia 2015 r. zmieniająca dyrektywę 94/62/WE</p> <p>Nr w wykazie prac legislacyjnych i programowych Rady Ministrów UC49</p>
---	--

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Jaki problem jest rozwiązywany?

W maju 2015 r. weszła w życie dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/720 z dnia 29 kwietnia 2015 r. zmieniająca dyrektywę 94/62/WE w odniesieniu do zmniejszenia zużycia lekkich plastikowych toreb na zakupy. Zgodnie z dyrektywą państwa członkowskie zobowiązane zostały do podjęcia działań mających na celu trwałe ograniczenie zużycia lekkich plastikowych toreb na zakupy (definicja: torby na zakupy, z uchwytami lub bez, wykonane z plastiku, które są oferowane konsumentom w punktach sprzedaży towarów lub produktów o grubości materiału poniżej 50 mikronów). Dyrektywa przewiduje dwa możliwe warianty wdrożenia przepisów przez państwa członkowskie, tj.:

1. Przyjęcie środków zapewniających, aby do dnia 31 grudnia 2019 r. roczny poziom zużycia nie przekraczał 90 lekkich plastikowych toreb na zakupy w przeliczeniu na osobę, a do dnia 31 grudnia 2025 r. – 40 takich toreb w przeliczeniu na osobę; lub określenie podobnych celów wyrażonych w wadze. Bardzo lekkie plastikowe torby na zakupy mogą być wyłączone z celów określających krajowe zużycie.
2. Przyjęcie instrumentów zapewniających, aby do dnia 31 grudnia 2018 r. lekkie plastikowe torby na zakupy nie były oferowane za darmo w punktach sprzedaży towarów lub produktów, chyba że wdrożone zostaną również skuteczne instrumenty. Bardzo lekkie plastikowe torby na zakupy mogą być wyłączone z tych środków.

Państwa członkowskie zostały zobowiązane wdrożyć oba albo jeden z ww. wariantów w terminie do dnia 27 listopada 2016 r. Brak transpozycji do polskiego prawa przepisów w tym zakresie może grozić nałożeniem na Polskę wysokich kar pieniężnych za nieterminowe transponowanie do polskiego prawa przepisów zmienionej dyrektywy 94/62/WE.

Problem odpadów powstałych z lekkich plastikowych toreb na zakupy i ich wpływu na środowisko jest przedmiotem dyskusji prowadzonej w wielu krajach od lat. Zużycie lekkich plastikowych toreb na zakupy w UE jest nadmierne, w tym również w Polsce. W 2010 r. w UE zużyto 98,6 mld takich toreb, z których 87 % wykorzystuje się jednokrotnie (wg „Assesment of impacts of option to reduce the use of single-use plastic carrier bags” raport Komisji Europejskiej, DG-Environment, 2011), a potem stają się one odpadem. Chociaż na rynku dostępne są grubsze plastikowe torby na zakupy przeznaczone do wielokrotnego użytku, konsumenci nadal korzystają z lekkich plastikowych toreb ponieważ nadal dość często otrzymują je w punktach sprzedaży towarów lub produktów za darmo.

2. Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji, i oczekiwany efekt

Planuje się przyjęcie drugiego wariantu wdrożenia przepisów dyrektywy, czyli przyjęcie instrumentów zapewniających, aby do dnia 31 grudnia 2018 r. lekkie plastikowe torby na zakupy nie były oferowane za darmo w punktach sprzedaży towarów lub produktów. Wprowadzona zostanie dodatkowa opłata za lekką plastikową torbę na zakupy (przyjęcie instrumentów, zgodnie z art. 4 ust. 1a lit. b dyrektywy 94/62/WE), która będzie doliczana do obowiązującej już ceny takiej torby, albo będzie podstawową opłatą za torbę, co ma zniechęcić klientów do korzystania z tych toreb. Opłata ta nie miałaby być odzwierciedleniem wartości torebki.

Opłata obejmie lekkie plastikowe torby na zakupy z tworzywa sztucznego o grubości do 50 mikronów (0,050 mm) – obecnie najczęściej wydawane w jednostkach handlowych przy kasie. Ponadto z ww. opłaty dodatkowej wyłączone będą bardzo lekkie plastikowe torby na zakupy (czyli plastikowe torby na zakupy o grubości materiału poniżej 15 mikronów – definicja określona w art. 3 ust. 1d dyrektywy 94/62/WE). Wyłączone z opłaty bardzo lekkie torby plastikowe to torby używane do pakowania żywności ze względów higienicznych i żywności sprzedawanej luzem (warzywa, owoce, mięso, ryby itp.).

Rekomendowane rozwiązanie wprowadzone zostanie poprzez nowelizację ustawy z dnia 13 czerwca 2013 r.

o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi (Dz. U. z 2013 r. poz. 888, z późn. zm.). Proponuje się określenie w ustawie maksymalnej stawki opłaty za torby plastikowe jaka może być przyjęta przez ministra właściwego do spraw środowiska w stosownym rozporządzeniu jako obowiązująca w danym okresie. Proponuje się maksymalną stawkę w wysokości 1 zł (w tej wysokości obowiązuje stawka opłaty za torebki w Irlandii Północnej wskazywanej jako modelowy przykład skutecznej redukcji toreb plastikowych). Stawka realna obowiązująca w danym okresie zostanie określona w rozporządzeniu, a jej wysokość zostanie ustalona po przeprowadzeniu dodatkowych analiz uwzględniających m.in. specyfikę polskiego rynku, siłę nabywczą dochodów, poziom cen itp. Ustalenie maksymalnej stawki na relatywnie wysokim poziomie pozwoli na elastyczne kształtowanie stawki realnej, tak aby wpływała ona na faktyczną redukcję stosowania toreb plastikowych.

Zgodnie z punktem 14 preambuły w dyrektywie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/720 z dnia 29 kwietnia 2015 r. zmieniającej dyrektywę 94/62/WE Państwa Członkowskie mogą w dowolny sposób wykorzystywać dochody generowane przez środki przyjmowane zgodnie z dyrektywą 94/62/WE, w celu osiągnięcia trwałego zmniejszenia zużycia lekkich plastikowych toreb na zakupy. W związku z tym, przewiduje się, że opłaty będą przekazywane przez prowadzących punkty sprzedaży towarów lub produktów na rachunki prowadzone przez marszałków województw, którzy następnie będą przekazywać wpływy z tych opłat na rachunek bankowy Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej. Wpływy z tych opłat będą stanowiły przychody zobowiązania wieloletniego, o którym mowa w art. 401c ust. 9 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2016 r. poz. 672, z późn. zm.), w ramach którego środki przeznacza się na dofinansowanie przedsięwzięć i zadań związanych z gospodarowaniem odpadami, zapobieganiem powstawaniu odpadów oraz edukację ekologiczną. Dochód budżetu samorządu województwa stanowić będzie 1% wysokości wpływów z opłat.

Wybór powyższego rozwiązania wynika z dotychczasowej praktyki na polskim rynku. W latach 2009–2010 duża część sklepów wycofała się z bezpłatnego wydawania plastikowych toreb wprowadzając odpłatność za ich wydanie (najczęściej w wysokości od 5 do 20 gr). Pobrane opłaty stanowią przychód jednostek handlowych. Szacuje się, że odpłatność za torebki spowodowała ograniczenie ich stosowania o około 36%, z około 470 toreb na głowę mieszkańca (wg Impact Assessment do zmiany dyrektywy 94/62/WE w odniesieniu do zmniejszenia zużycia lekkich plastikowych toreb na zakupy) do około 300 toreb na głowę mieszkańca (szacunki oparte o informacje przekazane do Ministerstwa Środowiska przez przedstawicieli branży). Dodatkowa opłata powinna wpłynąć na dalsze ograniczenie stosowania lekkich plastikowych toreb przez konsumentów. Ponadto w celu monitorowania zmian w poziomie zużycia zostanie wprowadzony obowiązek sprawozdawczy dla wszystkich podmiotów wprowadzających do obrotu lekkie plastikowe torby na zakupy. Planuje się, że sprawozdania będą przekazywane do marszałka województwa raz do roku. Pierwsze sprawozdania zostaną zebrane w roku „0” w celu wyliczenia wysokości opłaty recyklingowej. W ustawie planowane jest podanie jedynie maksymalnego pułapu tej opłaty (1 zł).

Ponadto w projekcie ustawy o zmianie ustawy o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi wprowadzone zostaną zmiany niektórych przepisów obecnie obowiązującej ustawy. Wprowadzone zmiany nie oddziałują w znaczący sposób na podmioty podlegające przepisom ustawy, mają na celu doprecyzowanie przepisów, które w ciągu dwóch lat obowiązywania ustawy, okazały się nie funkcjonować w pełni w sposób zamierzony. Planowane zmiany obejmują m.in. doprecyzowanie przepisów dotyczących wyłączenia spod stosowania przepisów określonych w art. 6, wymieniono porozumienie jako podmiot mogący wnioskować o dokumenty DPO (dokument potwierdzający inny niż recykling proces odzysku), DPR (dokument potwierdzający recykling), EDPO (dokument potwierdzający eksport lub wewnątrzwspólnotową dostawę odpadów opakowaniowych w celu poddania ich innym niż recykling procesom odzysku) lub EDPR (dokument potwierdzający eksport lub wewnątrzwspólnotową dostawę odpadów opakowaniowych w celu poddania ich recyklingowi) oraz doprecyzowano przepisy dotyczące czasu w jakim dokumenty powinny być wystawione, doprecyzowano również przepisy dotyczące audytu przedsiębiorców wystawiających dokumenty DPO, DPR, EDPO lub EDPR w zakresie ewentualnych nieprawidłowości wykazanych podczas audytu. Ponadto zmieniono załącznik nr 1 dodając poziom dla opakowań z pozostałych metali oraz załącznik nr 2 dodając do wzorów na obliczanie opłaty produktowej obowiązku organizacji odzysku określonego w art. 20 ust. 4.

Oczekuje się, że zmiany wprowadzone do ustawy o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi spowodują zmniejszenie zużycia lekkich plastikowych toreb na zakupy przez konsumentów. Jak pokazują doświadczenia Państw Członkowskich, opłata dodatkowa stanowi bardzo skuteczny instrument służący ograniczeniu zużycia plastikowych toreb przez społeczeństwo. Ponadto oczekiwanym efektem jest ograniczenie zanieczyszczenia środowiska poprzez lekkie plastikowe torby.

3. Jak problem został rozwiązany w innych krajach, w szczególności krajach członkowskich OECD/UE?

Poziom zużycia plastikowych toreb na zakupy różni się pomiędzy państwami członkowskimi, wpływ na to mają

różnice w zwyczajach konsumentów, świadomość ekologiczna oraz skuteczność podejmowanych środków politycznych. Niektórym państwom członkowskim udało się znacząco zmniejszyć poziom korzystania z plastikowych toreb na zakupy, a średni poziom zużycia w siedmiu najlepiej radzących sobie państwach członkowskich wynosi zaledwie 20% średniego unijnego zużycia. Ponadto między państwami członkowskimi występują różnice w dostępności i dokładności danych na temat obecnych poziomów zużycia lekkich plastikowych toreb na zakupy.

W niektórych krajach wprowadzono rozwiązania prawne, które doprowadziły do ograniczenia stosowania tego typu opakowań, m.in. w Irlandii w 2004 r., która jest podawana jako wzór w tym zakresie. W 2002 r. Rząd Irlandii podjął decyzję o objęciu toreb foliowych specjalną opłatą. Zamiast rozdawać je za darmo, pobierano za każdą torbę opłatę 0,15 Euro (obecnie 0,22 Euro). Uzyskane w ten sposób środki finansowe przeznaczane są na wdrażanie projektów dotyczących recyklingu odpadów.

Do dnia wejścia w życie tych przepisów w 4-milionowej Irlandii zużywano rocznie około 1,2 mld toreb. Po wejściu w życie przepisów zużycie tych opakowań spadło o około 90%..

W związku z transpozycją dyrektywy 2015/720 Francja przesłała do notyfikacji projekt dekretu dotyczącego ograniczeń używania jednorazowych toreb plastikowych, który zakłada że redukcja lekkich plastikowych toreb na zakupy zostanie dokonana poprzez obowiązkowy udział materiałów biodegradowalnych w tych torbach. Od 2017 r. torby muszą zawierać co najmniej 30% materiałów biodegradowalnych. Poziom docelowo zwiększy się do 60%.

Belgia również przesłała swój projekt przepisów transponujących dyrektywę 2015/720. Projekt zakłada wprowadzenie zakazu od dnia 1 września 2016 r. używania jednorazowych toreb z lekkich lub bardzo lekkich tworzyw sztucznych w handlu detalicznym. Wcześniej obowiązywał podatek od jednorazowych toreb plastikowych, który był uiszczany przez dystrybutorów.

W Niemczech zaproponowano rozwiązanie, zgodnie z którym od 1 kwietnia 2016 r. obowiązuje umowa pomiędzy Ministerstwem Środowiska i Niemiecką Izbą Handlową, przedmiotem umowy jest ograniczenie zużycia lekkich plastikowych toreb na zakupy. Wysokość opłat będzie ustalana samodzielnie przez poszczególne sklepy i sieci handlowe (zakaz wspólnego ustalania wysokości opłaty przez sieci). Przewiduje się, że cena jednej torby będzie wynosiła około 20 Centów.

W Wielkiej Brytanii od 5 października 2015 r. duże punkty sprzedaży detalicznej (przedsiębiorstwa zatrudniające powyżej 250 pracowników) są zobowiązane do pobierania opłaty w wysokości min. 5 pensów za plastikowe torebki jednorazowego użytku. Z powyższej opłaty wyłączono torebki papierowe, opakowania wydawane na lotniskach, torebki na niezapakowane w inny sposób jedzenie, lekarstwa, nasiona, rośliny lub żywe ryby. Natomiast wpływy z opłaty za torebki zostają u sprzedawców detalicznych, którzy muszą informować o sposobie wydatkowania tych środków. Opłata wynosząca 5 pensów obowiązywała wcześniej.in.in. w Walii i w ciągu 3 lat zużycie jednorazowych plastikowych toreb na zakupy zmniejszyło się o 79%.

Hiszpania transponując dyrektywę ramową w sprawie odpadów przewidziała redukcję plastikowych toreb na zakupy od 2013 r., a od 2018 r. użycie toreb plastikowych ma być całkowicie zakazane.

We Włoszech od 2011 r. zakazano użycia plastikowych toreb na zakupy jeżeli nie są biodegradowalne.

Łotwa w 2009 r. wprowadziła opłatę za plastikową torbę na zakupy.

Malta stosuje opłatę za plastikową torbę na zakupy od 2005 r., torba biodegradowalna jest darmowa.

W Holandii od 1 stycznia 2016 r. obowiązują przepisy nakładające na punkty handlowe obowiązek pobierania opłaty za wydawane torby foliowe. Rekomendowana wysokość opłaty to 0,25 euro.

4. Podmioty, na które oddziałuje projekt

Grupa	Wielkość	Źródło danych	Oddziaływanie
Producenci, importerzy oraz dokonujący wewnątrzspółnotowego nabycia toreb plastikowych	brak danych		Zmniejszenie ilości produkowanych lub przywożonych do kraju toreb.
Producenci, importerzy oraz dokonujący wewnątrzspółnotowego nabycia alternatywnych do toreb plastikowych opakowań	brak danych		Zwiększenie ilości produkowanych lub przywożonych do kraju opakowań alternatywnych do toreb plastikowych.
Punkty sprzedaży towarów lub produktów odpowiedzialne za pobór opłaty	około 450 tys.	GUS	Pobieranie opłaty od konsumentów za lekkie plastikowe torby na zakupy i przekazywanie jej do marszałków województw, prowadzenie ewidencji, sprawozdawczość.

Konsumenci	około 38,5 mln	GUS	Dodatkowa opłata za lekkie plastikowe torby na zakupy.
Marszałkowie województw	16		Dodatkowe wpływy z tytułu opłat z przeznaczeniem na koszty egzekucji należności z tytułu opłat i obsługę administracyjną systemu opłat (związaną z pobieraniem opłat, gromadzeniem i przekazywaniem wpływów z opłat, zbieraniem sprawozdań oraz przekazywaniem zbiorczych sprawozdań).
Wojewódzkie Inspektoraty Inspekcji Handlowej	16	uokik.gov.pl/wazne_a_dresy.php#faq595	Przeprowadzanie kontroli punktów sprzedaży towarów lub produktów. Finansowanie ze środków NFOŚiGW zadań realizowanych przez Inspekcję Handlową związanych z prowadzeniem kontroli (z wykorzystaniem instrumentu rezerwy celowej, o którym mowa w art. 410c ust. 2 ustawy – Prawo ochrony środowiska).
Narodowy Fundusz Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej	1		Dodatkowe wpływy z tytułu opłat stanowiące przychód zobowiązania wieloletniego odpadowego. Przeznaczanie większej ilości środków na dofinansowanie przedsięwzięć i zadań związanych z gospodarowaniem odpadami, w tym odpadami opakowaniowymi, zapobieganiem powstawaniu odpadów oraz edukacją ekologiczną.

5. Informacje na temat zakresu, czasu trwania i podsumowanie wyników konsultacji

Projekt ustawy zmieniającej ustawę o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi będzie przedmiotem konsultacji publicznych i opiniowania z terminem 30 dni na zgłoszenie ewentualnych uwag.

Projekt zostanie zamieszczony w Biuletynie Informacji Publicznej Ministerstwa Środowiska oraz Rządowego Centrum Legislacji, zgodnie z przepisami ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. Nr 169, poz. 1414, z późn. zm.).

Projekt ustawy będzie przekazany do zaopiniowania Komisji Wspólnej Rządu i Samorządu Terytorialnego zgodnie z ustawą o Komisji Wspólnej Rządu i Samorządu Terytorialnego oraz o przedstawicielach Rzeczypospolitej Polskiej w Komitecie Regionów Unii Europejskiej (Dz. U. z 2005 r. Nr 90, poz. 759).

Podmioty, którym w szczególności zostanie przesłany projekt ustawy:

1. w ramach opiniowania:
 - 1) marszałkowie województw;
 - 2) Urząd Ochrony Konkurencji i Konsumentów;
 - 3) wojewódzkie Inspektoraty Inspekcji Handlowej;
 - 4) COBRO – Instytut Badawczy Opakowań;

2. reprezentatywne organizacje pracodawców i reprezentatywne organizacje związkowe:
 - 1) Polska Konfederacja Pracodawców Prywatnych Lewiatan;
 - 2) Business Centre Club;
 - 3) Pracodawcy Rzeczypospolitej Polskiej;
 - 4) NSZZ „Solidarność”;
 - 5) Ogólnopolskie Porozumienie Związków Zawodowych;
 - 6) Forum Związków Zawodowych;
 - 7) Związek Rzemiosła Polskiego.

3. w ramach konsultacji publicznych:
 - 1) Stowarzyszenie Polskich Przedsiębiorców Gospodarki Odpadami;

- 2) Krajowa Izba Gospodarcza;
- 3) Polska Izba Ekologii;
- 4) Fundacja Pracownia Badań i Innowacji Społecznych „Stocznia”
- 5) Ogólnopolska Izba Gospodarcza Recyklingu;
- 6) Polska Izba Gospodarki Odpadami;
- 7) Polska Organizacja Handlu i Dystrybucji;
- 8) Krajowa Izba Gospodarki Odpadami;
- 9) Polskie Stowarzyszenie Ochrony Roślin;
- 10) Polskie Stowarzyszenie Producentów Kosmetyków i Środków Czystości „Czyste Piękno”;
- 11) Polska Organizacja Francyzodawców;
- 12) Polska Grupa Supermarketów;
- 13) Polski Związek Przetwórców Tworzyw Sztucznych;
- 14) Rekopol Organizacja Odzysku Opakowań S.A.;
- 15) Eko Cykl Organizacja Odzysku Opakowań S.A.;
- 16) Polski System Recyklingu Organizacja Odzysku Opakowań S.A.;
- 17) Polska Izba Gospodarcza „Ekorozwój”;
- 18) Polska Izba Odzysku i Recyklingu Opakowań;
- 19) Izba Przemysłowo – Handlowa Inwestorów w Polsce;
- 20) Izba Gospodarcza Metali Nieżelaznych i Recyklingu;
- 21) Jaworznicka Izba Gospodarcza;
- 22) Koba Organizacja Odzysku;
- 23) Branżowa Organizacja Odzysku S.A.;
- 24) DOL – EKO Organizacja Odzysku S.A.;
- 25) Recan Organizacja Odzysku S.A.;
- 26) CCR REPACK Polska Organizacja Odzysku S.A.;
- 27) EKO – PUNKT Organizacja Odzysku S.A.;
- 28) EKOLA Organizacja Odzysku Odpadów i Opakowań S.A.;
- 29) TOM Organizacja Odzysku S.A.

Ponadto w ramach konsultacji publicznych projektu, po konsultacjach pisemnych, zostanie przeprowadzone wysłuchanie publiczne zainteresowanych podmiotów.

6. Wpływ na sektor finansów publicznych

(ceny stałe z r.)	Skutki w okresie 10 lat od wejścia w życie zmian [mln zł]											
	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	Łącznie (0-10)
Dochody ogółem	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
budżet państwa	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
JST	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
pozostałe jednostki (oddzielnie)	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
Wydatki ogółem	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
budżet państwa	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
JST	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
pozostałe jednostki (oddzielnie)	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
Saldo ogółem	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
budżet państwa	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
JST	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
pozostałe jednostki (oddzielnie)	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-

Źródła finansowania	Opłata recyklingowa.
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	Pierwsze wpływy z opłaty recyklingowej zostaną przekazane na rachunek bankowy Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej w 2020 r. (wpływy za 2019 r.), jednak ich wysokość, w tym momencie, nie jest możliwa do oszacowania. Przyjmując, że w wyniku wprowadzenia opłaty za wydanie lekkich plastikowych toreb na zakupy, obywatel będzie kupował 150 takich toreb rocznie po cenie 20 gr za sztukę to wpływy

z opłaty recyklingowej wyniosłyby ok. 1 143 mln zł (kwota pomniejszona o dochód urzędów marszałkowskich wynoszący 1%). Przy powyższych założeniach średni dochód budżetu dla jednego samorządu województwa byłby równy około 722 tys. zł. Jednak należy mieć na uwadze doświadczenia np. Irlandii, gdzie po wprowadzeniu podobnych przepisów, sprzedaż plastikowych toreb na zakupy, w dłuższym okresie czasu, spadła o ok. 90%, a więc znacząco spadły też wpływy z opłaty. W przypadku ograniczenia zużycia lekkich plastikowych toreb na zakupy o 90% wpływy do NFOŚiGW z opłaty recyklingowej, przy powyższych założeniach, wyniosłyby ok. 230 mln zł (dla jednego samorządu województwa dochód wyniosłby ok. 144 tys. zł z przeznaczeniem na pokrycie kosztów obsługi nowych obowiązków).

Kontrole przedsiębiorców obowiązanych do uiszczania opłaty recyklingowej byłyby prowadzone przez Inspekcję Handlową. Zakłada się, że Inspekcja Handlowa określiłaby koszty ponoszone w związku z tym zadaniem. Finansowanie zadań realizowanych przez Inspekcję Handlową, związanych z przeprowadzaniem kontroli będzie odbywało się ze środków NFOŚiGW (z wykorzystaniem instrumentu rezerwy celowej, o której mowa w art. 410c ust. 2 ustawy – Prawo ochrony środowiska).

7. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe

Skutki

Czas w latach od wejścia w życie zmian		0	1	2	3	5	10	Łącznie (0-10)
W ujęciu pieniężnym (w mln zł, ceny stałe z r.)	duże przedsiębiorstwa	-	-	-	-	-	-	-
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	-	-	-	-	-	-	-
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	-	-	-	-	-	-	-
	(dodaj/usuń)							
W ujęciu niepieniężnym	duże przedsiębiorstwa	-						
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	-						
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	-						
	(dodaj/usuń)							
Niemierzalne	(dodaj/usuń)							
	(dodaj/usuń)							

Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń

Wpływ wprowadzenia opłaty za plastikową torbę na zakupy na producentów, importerów oraz dokonujących wewnątrzspółnotowego nabycia toreb na zakupy nie jest możliwy do oszacowania. Zmiana przepisów nie ogranicza możliwości handlu tymi opakowaniami, jednak o wielkości sprzedaży plastikowych toreb na zakupy ostatecznie zdecydują konsumenci.

Przewiduje się, że w wyniku planowanych zmian sprzedaż lekkich plastikowych toreb na zakupy będzie zmniejszać się co roku, natomiast spodziewany jest wzrost sprzedaży toreb papierowych, tekstylnych, biodegradowalnych oraz innych, alternatywnych do plastikowych.

Przyjmując cenę za 100 szt. plastikowych toreb na zakupy o grubości większej niż 15 mikronów na poziomie 8,45 zł oraz zużycia 300 toreb na mieszkańca na rok, można szacunkowo określić roczną wartość rynku na poziomie ok. 975 mln zł. Przyjmując, że wprowadzenie opłaty spowoduje zmniejszenie ilości wprowadzanych toreb o 25%, wartość rynku spadnie do ok. 730 mln zł, natomiast jeżeli redukcja zużycia toreb wyniesie 50% obecnej ilości to wartość rynku zmniejszy się do poziomu ok. 487,5 mln zł.

Koszty przelewu (raz na rok) dla przedsiębiorców, związanego z przekazaniem do urzędu marszałkowskiego wpływów z opłaty za wydanie lekkiej plastikowej torby na zakupy, zostały pominięte ponieważ wg rankingu kont firmowych na lipiec 2016, w najpopularniejszych bankach przelewy krajowe są bezpłatne (z wyłączeniem przelewów ekspresowych). Dodatkowym obciążeniem będzie sprawozdawczość – przekazanie do urzędu marszałkowskiego danych w formie papierowej, natomiast możliwość sprawozdawania przewidziano również w systemie teleinformatycznym, w związku z czym wybór sposobu złożenia sprawozdania będzie należał do przedsiębiorców.

W pierwszym roku obowiązywania ustawy (tj. 2018 r.), w związku z obowiązkiem w dyrektywie wprowadzenia opłaty od 2019 r., planuje się nie pobierać opłaty za wydanie lekkiej plastikowej torby na zakupy, a jedynie wprowadzić obowiązek sprawozdawczy. Powyższe działanie pozwoli na uzyskanie rzetelnych danych nt. zużycia tych toreb w Polsce, a także ewaluację podjętych działań mających na celu ograniczenie zużycia toreb, w tym

	<p>wpływ wysokości opłaty na zmniejszenie ich zużycia.</p> <p>Ponadto część konsumentów toreb na zakupy wykorzystuje je ponownie jako worki na odpady. W przypadku wprowadzenia opłaty za lekkie plastikowe torby na zakupy konsumenci nie tracą powyższej możliwości wykorzystania tych toreb, jednak można szacować, że wykorzystanie toreb na zakupy w miejsce worków na odpady się zmniejszy. W efekcie przewiduje się wzrost sprzedaży worków na odpady.</p>
--	---

8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu

nie dotyczy

Wprowadzane są obciążenia poza bezwzględnie wymaganymi przez UE (szczegóły w odwróconej tabeli zgodności).	☐ tak ☒ nie ☐ nie dotyczy
--	---

☐ zmniejszenie liczby dokumentów ☐ zmniejszenie liczby procedur ☐ skrócenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:	☒ zwiększenie liczby dokumentów ☒ zwiększenie liczby procedur ☐ wydłużenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:
--	---

Wprowadzane obciążenia są przystosowane do ich elektronizacji.	☒ tak ☐ nie ☐ nie dotyczy
--	---

Komentarz:

W obecnym stanie prawnym marszałkowie województw prowadzą odrębny rachunek bankowy w celu gromadzenia i przekazywania wpływów z tytułu opłaty produktowej oraz dodatkowej opłaty produktowej. Po wprowadzeniu planowanych zmian do powyższego zakresu należy dodać gromadzenie i przekazywanie wpływów z tytułu opłaty recyklingowej oraz dodatkowej opłaty recyklingowej. Wpływy z tytułu opłat przekazane na rachunek bankowy NFOŚiGW będą przeznaczane w ramach zobowiązania, o którym mowa w art. 401c ust. 9 ustawy – Prawo ochrony środowiska, na dofinansowanie przedsięwzięć i zadań związanych z gospodarowaniem odpadami, w tym odpadami opakowaniowymi, zapobieganiem powstawaniu odpadów oraz edukacją ekologiczną. 1% wpływów z opłat będzie przeznaczany przez marszałków województw na koszty egzekucji należności z tytułu opłat i obsługę administracyjną systemu opłat (związaną z pobieraniem opłat, gromadzeniem i przekazywaniem wpływów z opłat, zbieraniem sprawozdań oraz przekazywaniem zbiorczych sprawozdań).

Przedsiębiorcy oferujący lekkie plastikowe torby na zakupy będą obowiązani do prowadzenia ewidencji w formie papierowej bądź w systemie teleinformatycznym obejmującej informacje o liczbie sprzedanych toreb w ciągu roku. Ponadto ww. przedsiębiorcy będą składali roczne sprawozdanie do marszałka województwa o liczbie udostępnionych toreb. Następnie marszałkowie województw będą przekazywać zbiorcze dane Ministrowi Środowiska oraz do Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej.

9. Wpływ na rynek pracy

Zmiana ustawy pośrednio wpłynie na producentów, importerów oraz dokonujących wewnątrzspółnotowego nabycia plastikowych toreb na zakupy prawdopodobnie ograniczając zamówienia jednostek handlowych na oferowane przez nich torbki. Z drugiej strony oczekiwany jest wzrost popytu na alternatywne torby do toreb plastikowych, które nie są objęte restrykcjami przedmiotowej ustawy oraz są bardziej przyjazne dla środowiska.

10. Wpływ na pozostałe obszary

☒ środowisko naturalne ☐ sytuacja i rozwój regionalny ☐ inne:	☐ demografia ☐ mienie państwowe	☐ informatyzacja ☐ zdrowie
---	--	---

Omówienie wpływu	<p>Zaproponowane zmiany pozytywnie wpłyną na środowisko naturalne, ponieważ mniejsze zużycie plastikowych toreb na zakupy to także mniejsza ich liczba trafiająca na składowisko odpadów. Ponadto torbki foliowe ze względu na swoją niewielką masę i stosunkowo dużą powierzchnię często są przenoszone przez wiatr, również z miejsc przeznaczonych na ich składowanie bądź magazynowanie, zanieczyszczając przestrzeń publiczną, w tym zbiorniki wodne zagrażając ekosystemom wodnym. Redukcja zużycia torebek foliowych ograniczy to zjawisko.</p>
------------------	--

11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego

Projektowana zmiana ustawy z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi wynika z przepisów dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/720 z dnia 29 kwietnia 2015 r. zmieniającej dyrektywę 94/62/WE w odniesieniu do zmniejszenia zużycia lekkich plastikowych toreb na zakupy. Transpozycja tych przepisów do prawodawstwa krajowego ma nastąpić najpóźniej do 27 listopada 2016 r. a wprowadzenie opłaty pobieranej

od torebek powinno nastąpić do dnia 31 grudnia 2018 roku. W następstwie tych zmian ma zostać ograniczone zużycie lekkich plastikowych toreb na zakupy.

12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?

Ewaluacja powinna nastąpić w roku 2020, aby sprawdzić, czy wprowadzone opłaty spowodowały zmniejszenie liczby wprowadzonych na rynek lekkich plastikowych toreb na zakupy. Pierwsze wnioski będzie można sporządzić po około 1,5 roku od wejścia w życie przedmiotowych przepisów, kiedy do Ministerstwa Środowiska przesłane zostaną sprawozdania o ilości wprowadzonych do obrotu lekkich plastikowych toreb na zakupy.

13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)

1. Raport TNS Polska dla Ministerstwa Środowiska „Polacy o jednorazowych torbach zakupowych”.

Calinski

Tr

Dyrektor Departamentu
Gospodarki Odpadami
Magda Gosh